AUTHOR:

MONTI, ARNALDO

TITLE:

INDEX ARCHILOCHEUS CUM HOMERICO...

PLACE:

AUG. TAURINORUM

DATE:

1904

Master Negative #

93-8415-7

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

Monti, Arnaldo.

Index Archilocheus cum Homerico Hesiodeo et Herodoteo comparatus, confecit et notis illustravit. Aug. Taurinorum, Paravia, 1904.

2 p.l., 34 p. 25 cm.

79590

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 11x

IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB

DATE FILMED: 5/25/93 INITIALS BF

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

301/587-8202

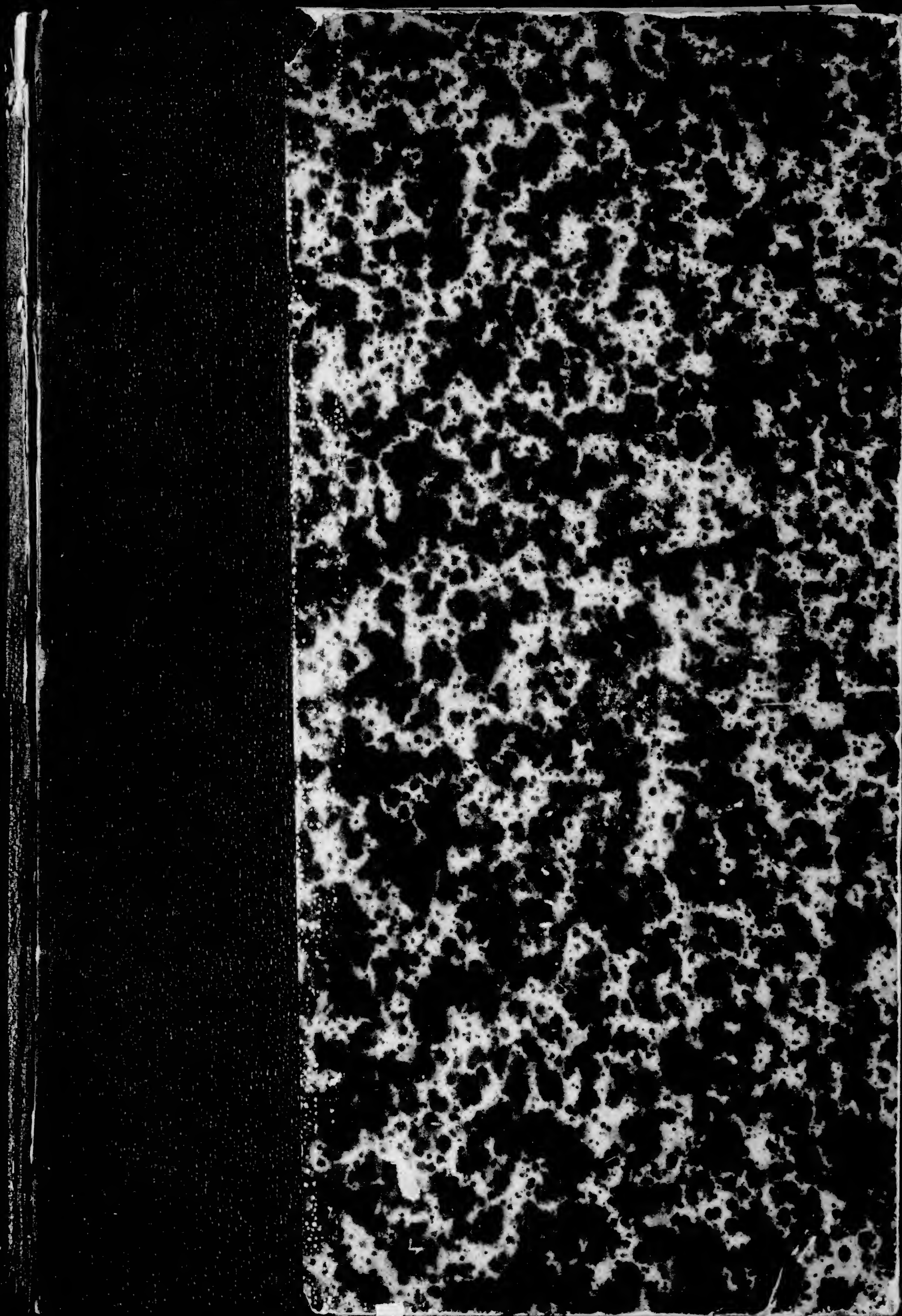
Centimeter

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 mm

1 2 3 4 5

Inches

1.0 1.1 1.25 1.4 1.6 1.8 2.0 2.2 2.5 2.8 3.2 3.6 4.0 4.5 5.0 5.6 6.3

INDEX ARCHILOCHEUS

CUM

HOMERICO HESIODEO ET HERODOTEO COMPARATUS

Confecit et notis illustravit

Prof. Dr. ARNALDUS MONTI

MCMIV

J. B. PARAVIA ET SOC.

AUG. TAURINORUM–ROMAE–MEDIOLANI–FLORENTIAE–NEAPOLI

2022 (C5) XI-904.

PATRI OPTIMO CARISSIMO

* Praefixi verbis ab Homeri carminibus (Iliade et Odyssea) alienis; — [ ] inclusi verba, imprimis nomina propria, quae non reperiuntur in Iliade et Odyssea sed in Hesiodi carminibus; — ** praefixi verbis, quibus neque Homerus utitur neque Hesiodus sed Herodotus.

Poetarum lyricorum editionem quartam Bergkianam hic index secutus est; ego non correxi nisi levia quaedam vitia et aperta.

Notae: El. = Elegiae; — Epig. = Epigrammata; — Ep. = Epodi; — Hymn. in Herc. = Hymnus in Herculem; — Iamb. = Iambi; — Iob. = Iobacchi; Var. = Varia fragmenta; — Nov. Fragm. = Novum Fragmentum Archilocho a R. Reitzensteinio tributum, quod in 33am huius libelli paginam refero.

A

ᾶ Var. fr. 135.

ἀγαίομαι Iamb. fr. 25 (1).

ἀγάλλομαι, -εται El. fr. 6, -εο Iamb. fr. 66.

ἄγγος El. fr. 5 (2).

ἄγε adv. hortantis El. fr. 4.

ἀγέρωχος, -ον Var. fr. 154 (3).

* ἀγκάλαι, -αις Iamb. fr. 23 (4).

ἀγνός, -ῆς Iob. fr. 120.

* ἀγόμενος Var. fr. 155 (5).

ἄγρει El. fr. 4 (6).

ἄγριος, -ίης Iamb. fr. 21.

ἄγω, ἄγεσθαι Ep. fr. 98.

* ἀδικέω, ἠδίκησε Nov. Fragm. v. 13 (7).

* ᾄδω, ᾄδων Var. fr. 123 (8).

---

(1) ἀγαίομαι: apud Hom. = *cum indignatione admiror* (υ 16 ἀγαιομένου κακὰ ἔργα); ap. Arch. posteriore significatione = *invideo* (fr. 25 οὐδ' ἀγαίομαι θεῶν ἔργα). Ex nimio enim admirationis affectu saepe oritur invidia.

(2) ἄγγος: apud Hom. semper plur. (B 471 Π 643 ι 222 π 13).

(3) ἀγέρωχον: hanc denominationem, qua Homerus in laudem Rhodiorum (B 654) Troianorum (Γ 36) Mysiorum (K 430), qui *valde honorati et iactationis pleni sunt*, utitur, Archilochus adhibuit in malam partem ad significandum hominem *incompositum et ostentatorem*. Cf. Eustath. 314, 43.

(4) Archil.: ἀγκάλαις metaphorice. Hom.: ἀγκαλίδεσσι sensu proprio (Σ 555).

(5) ἀγόμενος, teste Hesych., pro *servo* ap. Archiloch.

(6) ἄγρει hortandi vim habet idemque valet ap. Hom. quod *age;* ap. Arch. signif. αἶρε *cape, tolle.*

(7) ἀδικέω semel in hym. (Cer. 368 ἀδικησάντων).

(8) ᾄδω semel in hym. (XXXIII 18 ᾄδομεν).

ἄεθλον, ἄεθλα Ep. fr. 104.

ἀείδω, ἄειδε Iamb. fr. 57.

* ἀελπτίη, ἐξ ἀελπτίης Iamb. fr. 54 (1).

* ἄελπτος, -ον Iamb. fr. 74 (2).

* ἄζυξ, -υγα Var. fr. 157 (3).

ἀηδών, -δόνος Var. fr. 156.

* ἀθροΐζω, -ΐζεται Iamb. fr. 60, ἠθροΐζετο Ep. fr. 104.

ἀθρόος, ἀθρόην Iamb. fr. 35.

αἰδοῖος Iamb. fr. 63.

αἰετός Ep. fr. 86.

* αἰηνής, αἰηνές Iamb. fr. 38 (4).

αἱματόεις, -όεν El. fr. 9.

αἶνος Ep. fr. 86, -νον Ep. fr. 89 (5).

αἱρέω, εἷλε Iamb. fr. 25.

* Αἰσιμίδη El. fr. 8.

αἴτιος, -ίους Iamb. fr. 27 (6).

αἰχμητής, -χμητά Hymn. in Herc. fr. 119.

* ἄκομψος, -ψον Var. fr. 158 (7).

ἀκούω, ἀκούων Iamb. fr. 79, ἀκουέτω (?) Iamb. fr. 69.

* ἀκρασία, -σίῃ Nov. Fragm. v. 10 (8).

ἀκρόκομος, -κομοι Nov. Fragm. v. 4.

ἄκρον Nov. Fragm. v. 11, ἄκρα Iamb. fr. 54.

ἀλείφω, ἠλείφετο Iamb. fr. 31.

ἀλέξω, -ξευ Iamb. fr. 66.

* Ἀλκιβίη El. fr. 18.

ἀλλά El. fr. 9, Iamb. fr. 58, 66, 78, Ep. 85; ἀλλ' ἄγε El. fr. 4, ἀλλ' Iamb. fr. 36, 47.

ἄλλος El. fr. 9, Iamb. fr. 36, -λῳ Iamb. fr. 36, λον Iamb. fr. 73, -λην Iamb. fr. 42.

ἄλλοτε El. fr. 9.

ἅλς, ἁλός El. fr. 11, ἅλας Ep. fr. 96 (9).

** ἀλώπηξ Ep. fr. 86, 89.

ἀμήχανος, -οισι Iamb. fr. 66.

(1) ἐξ ἀελπτίης *ex improviso.*

(2) ἄελπτον: h. Cer. 219 ἄελπτον παῖδα, h. Apoll. 91 ἀέλπτοις ὠδίνεσσι.

(3) ἄζυξ = *iniugatus, nondum coniugio adstrictus.* Cod. ἀζυγία, quod correxit Salmasius.

(4) αἰηνές, ion. pro αἰανές, ap. Arch. signif. *dirum et lamentabile.* Cf. Etymol. M. 32, 26.

(5) αἶνος: apud Hom. = *oratio arguta et sollerter excogitata* (ξ 508) et etiam *laus* (Ψ 795); ap. Arch = *oratio fabulosa* quae a brutis animantibus ad hominum admonitionem traducitur. Sic Hesiod. Op. 200: νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω.

(6) αἴτιος: ap. Hom. cum signif. adiect. = *obnoxius* (A 153 Γ 164 O 137 ϑ 311); ap. Arch. cum signif. subst. = *auctor culpae, reus.*

(7) ἄκομψος: item ἀπάνουργος, ἁπλοῦς, quomodo ab Archilocho accipi adnotat Hesych. exponens etiam οὐκ εὖ διακείμενον, *non bona valetudine praeditum.*

(8) ἀκρασίῃ: Scholion ἀκρ[ατ]ῆς [ὢν].

(9) ἅλες: vox haec apud Arch. primum invenitur ut signum hospitii et sodalitatis (fr. 96 ἅλας καὶ τράπεζαν).

* ἀμισθί Iamb. fr. 41.

ἀμοιβή Var. fr. 159 (1).

* ἀμπλακεῖν, ἤμβλακον Iamb. fr. 73 (2).

* ἀμυδρός, -ήν Var. fr. 128 (3).

* αμφάδην Iamb. fr. 66 (4).

ἀμφί cum dat. El. fr. 9; cum acc. Iamb. fr. 21, 54 - (ἀμφ' El. fr. 9).

ἀμφιπονέομαι, ἀμφεπονήθη El. fr. 12 (5).

* ἀμφιτρέχω, ἀμφιδέδρομεν Iamb. fr. 40.

* ἀμφιτρίψ, -ίβας Var. fr. 134 (6).

ἀμώμητος, -ον El. fr. 6.

ἄν El. fr. 3, 8; Iamb. fr. 30, 31; Ep. fr. 109.

ἀν' = ἀνά praep. cum acc. Ep. fr. 89.

ἄναδυ Iamb. fr. 66 (7).

ἀναιδείη, -ην Iamb. fr. 78.

ἄναξ, voc. Iamb. fr. 27, 75, Hymn. in Herc. fr. 119, ἄνακτος El. fr. 1, 10, Iamb. fr. 77.

ἀναπίμπλημι, ἀναπλήσει Nov. Fragm. v. 5.

* ἀναστένω, ἀναστένομεν El. fr. 9 (8).

ἀνατίθημι, ἀνέθηκε El. fr. 18.

** ἀνατρέπω, ἀνατρέπουσι Iamb. fr. 56.

ἄνεμος, ἀνέμου Iamb. fr. 43.

ἀνέχω, ἀνέξων Iamb. fr. 82.

ἀνήκεστος, -οισι El. fr. 9.

ἀνήρ El. fr. 14, Iamb. fr. 32, ἀνδρί El. fr. 16, ἄνδρ' Var. fr. 124, ἀνδρῶν Ep. fr. 114, ἄνδρας Iamb. fr. 56, Var. fr. 134.

ἄνθος Iamb. fr. 29.

ἄνθρωπος, -θρώπων Ep. fr. 86, 88, -ποισι Iamb. fr. 70, -ποις Iamb. fr. 62, -πους Iamb. fr. 66, 74.

(1) ἀμοιβή: de boum retributione Hom. μ 382; fort. de malorum remuneratione Arch. fr. 159.

(2) ἤμβλακον: eodem sensu Hom. ἤμβροτον *peccavi* (χ 154).

(3) ἀμυδρός peculiari signif. = *difficilis visu.* Ap. Hom. ἀμαυρός generali signif. = *caecus, obscurus.*

(4) ἀμφάδην: ap. Hom. ἀμφαδά, ἀμφαδίην et ἀμφαδόν.

(5) Haec est fragm. 12 Xylandri versio: « *Si caput illius pulchraque membra simul* | *Vulcanus puris tunicis velata cremasset* » Iam ab Homero ἀμφιπονέομαι de curandis mortuis usurpatur (Ψ 159 υ 307).

(6) ἀμφιτρίβας: lectio incerta, nam alii videntur ἀμφίτριβας proparoxytonos scripsisse (Bergk). Vox significat *admodum attritos;* ad verbum, *circumcirca attritos*, sc. *detritos.*

(8) ἀναστένω: Hom. ἀναστενάχω (Ψ 211); Herod. ἀναστενάζω (I 86).

(7) ἄναδυ (pro ἄνα δ' εὖ) Bücheler apud Hensium Stob. Flor. I p. 544 (Crusius). ἄνα δέ Liebel codd. ἐνάδεο vel ἄνα δὲ εὖ · Grotius ἄνεχε.

ἀνιηρός, ἀνιηρά El. fr. 10 (1).

** ἄνολβος Iamb. fr. 60 (2).

* ἀνταμείβομαι, μείβεσθαι Iamb. fr. 65, -μείψωνται Iamb. fr. 74 (3).

ἀπάγχω, ἀπάγχεο Iamb. fr. 67 (4).

ἁπαλός, -λόν Ep. fr. 100, Var. fr. 171.

ἀπό El. fr. 4, ἀπ' Iamb. fr. 37.

* ἀποθρίζω, ἀπέθρισεν Var. fr. 138 (5).

ἀποκρίνω, ἀποκριθείς Ep. fr. 89.

ἀποκρύπτω, κρύψας Iamb. fr. 74.

Ἀπόλλων, Ἄπολλον Iamb. fr. 27.

** ἀποπρίω, ἀπεπρίσθη Var. fr. 122 (6).

ἀποῤῥήγνυμι, ἀπεῤῥώγασι Iamb. fr. 47.

ἀπόπροθεν Iamb. fr. 25.

* ἀποσκολύπτω, -λύπτειν Var. fr. 124 (7).

* ἀποστυπάζω, ἀπεστύπαζον Var. fr. 127 (8).

* ἀποφλύω, ἀπέφλυσαν (?) Iamb. fr. 35 (9).

ἀπωθέω, ἀπωσάμενοι El. fr. 9.

* ἀπώμοτος, -ον Iamb. fr. 74 (10).

* ἆρ' Ep. fr. 86, 89, ἆρα interrog. Ep. fr. 95 (11).

ἀραρίσκω, ἠρήρεισθα Ep. fr. 94 (12).

* ἀργιλιπής Var. fr. 160 (13).

(1) ἀνιηρός de homine bis in Odyss. ρ 220, 377; ap. Arch. de re: ἀνιηρὰ δῶρα. De re utitur etiam Hom. in compar. neutro (β 190).

(2) ἄνολβος: Herod. (I 85) ἐν ἤματι ἀνόλβῳ. Hesiod. ἀνολβίη (Op. 319) *miseria, infelicitas.*

(3) ἀνταμείβομαι in fragm. 65 significat *remunero, retribuo* (in malam partem); in fragm. 74 *permuto.* Ap. Hom. ἀμείβομαι sensu *responsum do.*

(4) Semel ap. Hom. ἀπάγχω *suffoco* (τ 230 νέβρον ἀπάγχων). Apud Arch. ἀπάγχεσθαι *strangulari*, sensu translato adhibitum. ἀπάγχεαι scribendum videtur Hillero.

(5) ἀποθρίζω, per sync. pro ἀποθερίζω, *abscindo, amputo.*

(6) ἀποπρίω = *serra praecido.* Cf. Herod. IV 65.

(7) fr. 124 πάντ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν *omnen virum glubere.* Simillimus nequitia est sensus loci Catulliani (58, 5): Glubit magnanimos Remi nepotes.

(8) ἀπεστύπαζον = *stipites excidebant* (Liebel, Archilochi Reliquiae, pag. 222).

(9) ἀποφλύω = *eructo*, pro quo Homerus semel utitur ἀποβλύζω = *eiecto* (I 491).

(10) ἀπώμοτον Hesych. exp. φευκτέον *vitandum, fugiendum*; ego *abiurandum* interpretor. Ita locum illum (χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον) H. Stephanus intelligendum esse putat: « nulla res est eiusmodi, quae extra spem esse et quam factum iri debeat aliquis jurejurando negare ».

(11) ἆρα pro ἄρα significante δή primus usus est Archilochus (fr. 86, 89). Pro ἆρα interrogativo epici dicunt ἦ ῥα.

(12) ἠρήρησθα Bergk: ἠρήρεισθα rectius Hiller; cf. G. Meyer Griech. Gr. § 454.

(13) ἀργιλιπής idem valet quod ἔκλευκος *valde albus, candidissimus.* Cf. Schol. Nicandri Ther. 213.

Ἄρης El. fr. 3, Iamb. fr. 62, Ἄρεω Iamb. fr. 48.

* Ἀριστοφόων, -όωντα Epig. fr. 17.

ἄρουρα, -ούρας Var. fr. 148.

ἄρτος, -ον Nov. Fragm. v. 6.

ἄρχω, ἄρχει Iamb. fr. 69.

[Ἀσίη, -ίης Iamb. fr. 26] (1).

ἀσκός, -όν Iamb. fr. 72.

ἀσπίς El. fr. 6, -ίδι El. fr. 6.

ἀστός, -ῶν El. fr. 9, Iamb. fr. 63, 81, -οῖσι Ep. fr. 94.

ἀσφαλέως Iamb. fr. 58, 66.

ἀσχαλάω, ἀσχάλα Iamb. fr. 66.

ἀταλός, -λάς Ep. fr. 103.

ἄτη Iamb. fr. 73.

αὐλή, -λήν Iamb. fr. 40.

[αὐλητήρ, -τῆρος Var. fr. 123] (2).

** αὐλητής Var. fr. 172.

αὐλός, -λῷ Iamb. fr. 32, -λόν Iamb. fr. 76.

* αὐονή, -νήν Var. fr. 125 (3).

αὐτός El. fr. 6, Iamb. fr. 76, Hymn. in Herc. fr. 119; αὐτῷ Var. fr. 126, αὐτόν Nov. Fragm. v. 7, αὐτῶν Iamb. fr. 61.

** ἀφέλκω, ἄφελκε El. fr. 4 (4).

ἀφρός Var. fr. 139.

ἀχλύς, -ύν Ep. fr. 103.

ἄχνυμαι, -μένη Ep. fr. 89.

* ἄψυχος Ep. fr. 84 (5).

B

* βάβαξ Iamb. fr. 33 (6).

βαθύς Iamb. fr. 54.

βαίνω, ἔβη Nov. Fragm. v. 13, βεβηκώς Iamb. fr. 58, βεβηκότας Iamb. fr. 56.

(1) Ἀσίη: semel ap. Hesiod. (Th. 359).

(2) αὐλητήρ: Hesiod. (Sc. 283, 299) αὐλητῆρι. Arch. fr. 123 αἴδων ὑπ' αὐλητῆρος. Eadem dicendi forma ap. Theognidem occurrit, v. 533 ὑπ' αὐλητῆρος ἀείδων.

(3) att. αὐονήν: apud Grammaticos αὐόνην: Nauck acuendum censet. Alii ab αὔω, ἀΰω [ῡ] significante *clamo*, interpretantur *clamorem*, alii ab αὔω, att. αὕω, signif. *sicco, arefacio*, interpr. *siccitatem;* ego cum Nauckio consentio, qui φῆμιν *malam famam* interpretatur.

(4) ἀφέλκω: ap. Herod. ion. ἀπέλκω (III 48) *vi abstraho.* Ap. Hom. ἕλκω *traho* (Δ 213).

(5) ἄψυχος *exanimatus* (amore). Hac voce primus usus est Archilochus.

(6) βάβαξ: ap. Hom. βάζω, vox omnino poet., *loquor;* a βάζω deduxit Archilochus βάβαξ *loquax, garrulus.*

* βακχίη, - ίῃσιν Iamb. fr. 83 [1].
* Βατουσιάδης Ep. fr. 104.
βῆσσα, βήσσας Ep. fr. 115.
βίος, -ου Iamb. fr. 56, -ον Iamb. fr. 51.
βόσκω, -σκουσα Epig. fr. 19.
* βόστρυχος, -οισι Iamb. fr. 58 [2].
βοῦς Iamb. fr. 39.
* βρότειος, -τείη El. fr. 15 [3].
* βρῦτον Iamb. fr. 32 [4].
* βρύζω, ἔβρυζε Iamb. fr. 32 [5].

Γ

γαῖα, γαῖ' Epig. fr. 17.
γάμος, -ον Ep. fr. 99, -ων Epig. fr. 18.
γάρ El. fr. 3, 4, 9 *bis*, 13, Iamb. fr. 21, 25, 40, 41, 42, 54, 59, 62, 64, 67, 71, Ep. 100, 103, 107, 112, Var. 131.
γαστήρ Iamb. fr. 78, γαστρί Iamb. fr. 72, -στέρα Iamb. fr. 72.
* γαῦρος, -ον Iamb. fr. 58 [6].
* γελοῖος, -λοῖον Iamb. fr. 79 [7].
γέλως Ep. fr. 94.
γενναῖος Ep. fr. 107.
γέρων Iamb. fr. 30.
γῆρας, γήραος Ep. fr. 116.
γίγνομαι, -νεται Ep. fr. 56, 63 *bis*, 70, 74 v. 5, γένηται Iamb. fr. 74 v. 9, -νοιτο Iamb. fr. 71, γενεῦ Iamb. fr. 75.
γιγνώσκω, γίγνωσκε Iamb. fr. 66.
Γλαῦκος, -ον Iamb. fr. 57, Γλαῦκε Iamb. fr. 70, Γλαῦκ' El. fr. 14, Iamb. fr. 54.
γλυκερός, -ρόν El. fr. 11.
γουνοῦμαι, μένῳ Iamb. fr. 75.
γρηῦς Iamb. fr. 31.

(1) βακχίη = *insania, furor Bacchicus.* Bergkius scripsit βακχίῃσιν pro βακχίῃ, quamquam versus etiam aliter redintegrari poterat.

(2) βόστρυχος = *cincinnus*, capilli certo modo plexi. Sunt tamen qui proprie cirrum muliebrem ita dici putent.

(3) βρότειος: βρότεος apud Hom. (τ 545) et Hesiod. (Op. 416).

(4) βρῦτον, *vinum hordeaceum, cervisia*, ab aliis auctoribus οἶνος κρίθινος vel ἐκ κριθῶν dicitur. Cf. Herod. II 77.

(5) βρύζω cum acc. apud Arch. signif. *scatere, manare facio.* Ap. Hom. βρύω *scaturio, pullulo* (P 56). Sitzler pro ἔβρυζε audacius coniecit ἀμύζει (= lambit) vel λαφύσσει (= avide deglutit); ἔβριθε (scil. οἶνον πιοῦσα) suspicatus est Crusius.

(6) γαῦρος = *superbus.* Apud Herod. adverb. ἀγαυρότατα *maxima cum magnificentia* (VII 57).

(7) Ap. Hom. semel γελοίϊον poet. pro γελοῖον (B 215).

[Γύγης, -γεω Iamb. fr. 25].
γυμνός, όν Var. fr. 161, Nov. Fragm. v. 3 [1].
γυναικεῖος, -κεῖον El. fr. 9 [2].
γυνή, -ναῖκες Var. fr. 179.
Γυραί, έων Iamb. fr. 54.

Δ

δαίμων Ep. fr. 95.
δαήμων, -μονες El. fr. 3 [3].
δαίνυμι, ἐδαισάμην Ep. fr. 99.
δάμνημι, δάμναται Ep. fr. 85.
δε (δ') part. continuativa et adversativa. I) continuat. fr. 1, 4, 9 *bis*, 10, 11, 21, 25, 26, 29, 32, 54, 63, 66, 68, 71 *bis*, 75, 78, 79, 81, 88, 89, 91, 94, 96, 104, 109, 116, 126, 129, 133, 138, 139, Nov. Fragm. *ter*. II) adversat. fr. 3, 6, 9, 55, 63, 65, 83, 92 (de inter se oppositis particulis μὲν-δέ, vide μέν).
δειλός, -οῦ El. fr. 8.
δεινός, -νοῖς Iamb. fr. 65.
δεῖπνον Iamb. fr. 38 [4].
δέκα Var. fr. 135.
* δέκτρια Epig. fr. 19 [5].
δελφίς, -φῖσι Iamb. fr. 74.
δέος Iamb. fr. 74.
** **δεσπότης**, δεσπόται El. fr. 3 [6].
δέχομαι, ἐδέξω Ep. fr. 101.
δή El. fr. 3, Iamb. fr. 24, 50, 67, 78, Ep. fr. 94, 132.
Δημήτηρ, -μητρος Iob. fr. 120, -μητρι Ep. fr. 82.

(1) γυμνός in fragm. 161 = *non calceatus* aut *Scythico more detonsus*, teste Hesych.; in Nov. Fragm. v. 3 = *nudus*, ut ap. Hom. (X 510 ζ 136).

(2) γυναικεῖος: ap. Hom. sensu proprio (λ 437 γυναικείας διὰ βουλάς), ap. Arch. sensu translato (fr. 9 γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι).

(3) δαήμονες: Bergk δαίμονες. Ego cum Hillero synizesin quamvis insolitam tolerare quam ex duobus nullius auctoritatis codicibus δαίμονες recipere malui. Fick δάμονες. Cf. Sitzler, Jahresbericht über die griechischen Lyriker 1894 p. 152. W. Schulze, Kuhn's Zeitschr. XXIX p. 261.

(4) δεῖπνον *cibus* pro *pabulo animalium.* Sic etiam Hom. B 383 ἵπποισιν δεῖπνον δότω.

(5) δέκτρια ξείνων *acceptrix hospitum* (de meretrice).

(6) δεσπότης ap. Arch. dicitur cuius dominio homines aliqui aut populus aut regio parent; ap. Herod. principum est appellatio, Graecis invisa (III 89). In Odys. tantum invenitur δέσποινα (γ 402 η 347 τ 83). In hym. Cer. 366 δεσπόσσεις Voss] δεσπόσεις.

δῆμος Ep. fr. 104. Var. fr. 184.

* δηὖτ' Iamb. fr. 60, Ep. fr. 104 [1].

διά, δι' praep. cum gen. Ep. fr. 84, cum acc. Var. fr. 140.

* διαβοστρυχόω, διαβεβοστρυχωμένον Var. fr. 162 [2].

διάγω, διάξομεν Iamb. fr. 41.

διαλέγομαι, διαλέγεσθαι Iamb. fr. 80.

* διαπλίσσομαι, διαπεπλιγμένον Iamb. fr. 58 [3].

διδάσκω, διδάσκεται Var. fr. 133.

δίδωμι, δίδωσι El. fr. 16, ἔδωκεν Var. fr. 125.

* διέξ El. fr. 5, Var. fr. 164 [4].

** διθύραμβος, -ον Iamb. fr. 77 [5].

δίκη Ep. fr. 88.

* διψέω, διψέων Iamb. fr. 68 [6].

διώκω, -κομεν Iamb. fr. 63.

Διώνυσος, -νύσου Iamb. fr. 77.

δοκός, οἶσιν Iamb. fr. 66.

δολοφρονέω, -νέουσα Ep. fr. 93.

δόρυ, δορί El. fr. 2 *ter* [7].

δούλιος, -ιον Nov. Fragm. v. 6.

δουρικλυτός, -τοί El. fr. 3.

δράω, δρῶντα, Iamb. fr. 65.

* δρήστης, -ην Iamb. fr. 72 [8].

δύναμαι, δυνησόμεθα El. fr. 4.

δύο, Hymn. in Herc. fr. 119.

δυσμενής, -νῶν Iamb. fr. 66, -νέσιν Iamb. fr. 7.

* δυσπαίπαλος, -λους Ep. fr. 115 [9].

δύστηνος Ep. fr. 84.

δῶρον El. fr. 1, δῶρα El. fr. 10.

(1) δηὖτ' pro δὲ εὖτε *et quando*. εὖτε, adv. ep. pro ὅτε, frequenter ap. Hom.

(2) διαβοστρυχόω *in cincinnos plecto*. Pollux II 27: βόστρυχος, ἀφ' οὗ καὶ διαβεβοστρυχωμένον παρὰ Ἀρχιλόχῳ.

(3) διαπεπλιγμένον: dicitur *de duce qui diductis aut divaricatis cruribus stat vel potius incedit*. Eodem sensu ap. Hom. διαβαίνω *crura divarico* (M 458). Semel in Odys. legitur πλίσσομαι *pedes dimoveo ad ingrediendum* (ζ 318).

(4) διέξ: hac forma, qua alii ante vocalem, Archilochus ante consonantem utitur. Ap. Hom. legitur δι' ἐκ (O 124 κ 388 ρ 61 τ 47).

(5) Cf. Herod. I 23, ubi dicitur Arion Methymnaeus primus dithyrambum homines docuisse, i. e. publice decantasse et peregisse.

(6) διψέω apud Arch. metaph. pro *cupio;* semel in Od. (λ 584) sensu proprio διψάω.

(7) δορί: ap. Hom. saepissime δουρί, bis (N 77 ε 371) δούρατι.

(8) δρήστης = *actuosus*. Hesych. δράστης · πράττειν δυνάμενος.

(9) δυσπαίπαλος = *difficilis ascensu, asper*. Ap. Hom. eodem sensu παιπαλόεις (N 17).

E

ἐάω, ἔα Iamb. fr. 51.

ἔγκειμαι Ep. fr. 84.

ἐγκυρέω, -ρέωσιν Iamb. fr. 70.

* ἐγκυτί Iamb. fr. 37 [1].

ἔγχελυς, ἐγχέλυας Ep. fr. 101.

ἐγώ El. fr. 1, ἐμεῦ Ep. fr. 92, * ἐμοῦ Ep. fr. 111 [2], ἐμοί Iamb. fr. 71, μοι (encl.), El. fr. 2, Iamb. fr. 25, 47, 58, 75, μ' (i. e. μοι) Iamb. fr. 22, με (encl.) Iamb. fr. 25, 65, μ' (i. e. με) Ep. fr. 85, Nov. Fragm. v. 12.

ἕδω, ἔδων Nov. Fragm. v. 6.

ἐθέλω, ἐθέλων El. fr. 6, ἐθέλοιμ' Nov. Fragm. v. 12.

εἰ El. fr. 12, Iamb. fr. 71.

εἶδον, vide ἴδ.

εἰμί El. fr. 1, εἶς Ep. fr. 107, ἐστίν Iamb. fr. 39, ἐστιν (encl.) Iamb. fr. 25, 74, ἔστ' Ep. fr. 87, * ἐσμέν (?) Iamb. fr. 59 [3], εἰσί El. fr. 3, εἴη Iamb. fr. 58, ἐών Nov. Fragm. v. 14, ἐοῦσ' Iamb. fr. 31, ἐόντα Iamb. fr. 80, ἦν Iamb. fr. 32, ᾖ Iamb. fr. 74, Ep. fr. 115, Var. fr. 126, 139, ἦσαν Iamb. fr. 81, ἔσκε El. fr. 14, ἔσσεται El. fr. 3.

εἶμι, ᾔει Ep. fr. 89.

εἴρω, ἐρέω Iamb. fr. 79, Ep. fr. 89.

εἰς, ἐς praep. c. acc., εἰς ante vocal. Iamb. fr. 78, Var. fr. 142, ἐς ante cons. Iamb. fr. 52, ante voc. El. fr. 5, 9.

εἷς μία ἕν, ἓν Iamb. fr. 65, Ep. fr. 118.

* εἰσφέρω, εἰσενέγκας Iamb. fr. 78 [4].

εἰσοράω, εἰσορῶν Iamb. fr. 74.

ἐκ praep. c. gen. Iamb. fr. 56, 74 *bis*, Ep. 103, Nov. Fragm. v. 7; ἐξ Iamb. fr. 54.

ἕκαστος Iamb. fr. 83.

ἐκεῖνος Ep. fr. 87, 92, ἐκείνη El. fr. 6. Cf. κεῖνος.

ἕκητι c. gen. cui postponitur. Ep. fr. 84.

ἐκφεύγω, ἐξέφυγον El. fr. 6.

* ἐλαφρίζω, ἐλαφρίζων Ep. fr. 87 [5].

(1) ἐγκυτί = *ad cutem usque*.

(2) ἐμοῦ: ap. Hom. ἐμειο, ἐμέο, ἐμεῦ, μευ (encl.), ap. Hesiod. ἐμεῖο, μευ. Praeferendum fort. ἐμεῦ.

(3) ἐσμέν: ap. Hom. Hesiod. et Herod. εἰμέν pro comm. ἐσμέν. Legendum potius εἰμέν.

(4) εἰσφέρω = *solvo tributum*. εἰσενείκας Kaibel, εἰσενεγκών Bergk, εἰσενέγκας Schweighaeuser. Vide τῖμος.

(5) Hesych.: ἐλαφρίζων · παρασκευαζόμενος ῥᾳδίως.

ἕλκος El. fr. 9 (1).

**ἐλλάμπω, ἐλλάμπων Iamb. fr. 61 (2).

ἔλπομαι Iamb. fr. 61.

ἐλύω, ἐλυσθείς Ep. 103.

ἐμέ, ἐμεῦ, ἐμοῦ, ἐμοί vide ἐγώ.

ἐμός, ἐμά Iamb. fr. 50, ἐμῶν Iamb. fr. 25.

ἔμπλην Ep. fr. 111.

ἐν praep. El. fr. 2 *ter*, 3, 4, 11, 12, Iamb. fr. 23, 34, 49, 55, 66 *bis*, 83, Ep. fr. 87, Var. fr. 169; adv. Ep. fr. 104.

**ἐνάγω, ἐναγεῖ (?) Ep. fr. 113 (3).

* ἐνάλιος, ἐνάλιον Iamb. fr. 74 (4).

ἐναντίος, -ον Iamb. fr. 66.

ἔνθα Nov. Fragm. v. 5.

ἔντερον Var. fr. 142.

* ἔντος El. fr. 6 (5).

Ἐνυάλιος, -λίοιο El. fr. 1.

ἐξ vide ἐκ.

ἐξαλεύομαι, -λεύμενος Var. fr. 128 (6).

ἐξάρχω, ἐξάρχων Iamb. fr. 76, ἐξάρξαι Iamb. fr. 77.

ἐξαῦτις El. fr. 6, 9.

ἐπάγω, ἐπ'-ἄγῃ Iamb. fr. 70 (7).

ἐπαμείβω, -ψεται El. fr. 9.

ἐπειδή Iamb. fr. 74.

ἔπειτα Iamb. fr. 56.

ἐπέρχομαι, in anastrophe ἦλθ' ἐπ' Iamb. fr. 74.

ἐπέχω, -έχοι Nov. Fragm. v. 8.

ἐπί (ἐπ', ἐφ') cum gen.: Ep. fr. 115; cum dat.: Iamb. fr. 56, 64, 72, 131, Nov. Fragm. v. 13; cum acc.: Iamb. fr. 72, 74, Ep. 88, Nov. Fragm. v. 9. De ἐπί in tmesi, vide ἐπι-τα-νύω, -τίθημι.

* ἐπίελπτος, -πτα Iamb. fr. 74 (8).

ἐπίκουρος El. fr. 14, 'πίκουρος Iamb. fr. 24.

ἐπικρατέω, -κρατεῖ Iamb. fr. 69.

(1) ἕλκος sensu proprio ap. Hom. (Δ 190 Θ 405 Ο 393), sensu translato ap. Arch. (fr. 9 v. 8).

(2) In Iliade (Ρ 650) de luce solis legitur ἐπέλαμψε.

(3) ἐναγεῖ: Bergkius dubitanter correxit νῦν ἄγει. Corruptus est Hesychii locus ὡς φαῖε νῦν ἄγει τὰ Θαργήλια, quem varie tentarunt interpretes.

(4) ἐνάλιος: ap. Hom. f. ep. εἰνάλιος, metri causa inserto ι (δ 443 ο 479 ε 67).

(5) ἔντος: Brunckius observat vocem hanc singulari numero parum usurpari, ἔντεα vero apud poetas esse frequentissimum.

(6) ἐξαλεύομαι semel ap. Hom. in tmesi [Σ 586 ἐκ τ' ἀλέοντο).

(7) ἐπάγω etiam Hom. in tmesi (Λ 480 ἐπί τε-ἤγαγε).

(8) ἐπίελπτος: ap. Hom. ἐπιέλπομαι *spero* (Α 545 ἐπιέλπεο, φ 126 ἐπιελπόμενος).

* ἐπιοίον (?) Var. fr. 140 (1).

* ἐπίρρησις, -σιν El. fr. 8 (2).

ἐπίσταμαι Iamb. fr. 65, -άμενος Eleg. fr. 1.

ἐπιστεφής Iamb. fr. 21.

ἐπιτανύω, ἐπὶ-τανύσσεται El. fr. 3.

ἐπιτίθημι, ἐπὶ-ἔθεσαν El. fr. 9.

ἑπτά Iamb. fr. 59.

ἔραμαι, ἠράσσατο Iamb. fr. 30.

ἐρατός Iamb. fr. 21, -τόν El. fr. 1.

* Ἐρασμονίδης, -νίδη Iamb. fr. 79.

**ἐργάτης Iamb. fr. 39 (3).

**ἐργάτις Var. fr. 184 (4).

* ἔργμα, -μασιν Iamb. fr. 70 (5).

ἔργον El. fr. 3, ἔργα Iamb. fr. 25, ἔργ' Ep. fr. 88, ἔργων Iamb. fr. 39.

ἔρδω, ἔρξω Iamb. fr. 62.

ἐρείδω, -όμενον Ep. fr. 90.

ἐρέω (dicam) vide εἴρω.

**ἐρέω (cupio) Iamb. fr. 25, 68 (6).

ἕρκος Iamb. fr. 40.

* Ἐρξίης, -ξίη Iamb. fr. 60.

ἔρρω, -έτω El. fr. 6.

ἐρυθρός, -όν El. fr. 4.

ἔρως Ep. fr. 103.

ἐς vide εἰς.

ἐσθλός, -λήν Iamb. fr. 42, 45, -λά Iamb. fr. 64.

ἐσχατιή -ήν Ep. fr. 89.

ἑταῖρος Nov. Fragm. v. 14, ἑταίρων Iamb. fr. 79. 'ταῖρε Ep. fr. 85.

ἕτερος, ἑτέρους El. fr. 9. ἑτέρῃ Ep. fr. 93.

ἐτήτυμον Iamb. fr. 62.

ἔτι, ἔθ' Iamb. fr. 74.

εὖ Iamb. fr. 56.

Εὔβοια, Εὐβοίης El. fr. 4.

**εὐήθης Epig. fr. 19 (7).

εὐπλόκαμος, -μου El. fr. 11.

εὖτε, εὖτ' El. fr. 3, Epig. fr. 18.

εὔφρων, -έστατα Nov. Fragm. v. 3.

ἐφέπω, -ων El. fr. 13.

(1) Vide παρδοκός.

(2) ἐπίρρησις = *vituperatio et accusatio*. Orio 55, 22: Ἐπίρρησις ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία, ἔνθεν λοιπὸν καὶ ἐπίρρητος.

(3) ἐργάτης = *operarius* de bove aratore, qui a veteribus plurimi fiebat. Cf. Herod. IV 109 γῆς ἐργάται *agricolae*.

(4) ἐργάτις dicitur *femina quae corpore quaestum facit*. Hanc vocem inter titulos meretricios Suidas et Eustathius reponunt. Alio sensu Herod. V 13 γυναῖκες ἐργάτιδες *mulieres industriae, operi faciendo intentae*.

(5) ἔργμα in hymnis ter legitur (h. XXVI 20, XXVIII 12, XXXI 19).

(6) Arch. fr. 25 ..... οὐκ ἐρέω τυραννίδος. Cf. Herod. I 96 ἐρασθεὶς τυραννίδος. Eodem sensu Hom. utitur ἔραμαι cum gen. (I 64).

(7) εὐήθης de muliere signif. id quod italice reddere possis: *dal bel cuore*. Ap. Herod. de re = *stolidus* (I, 60).

[ἐφίμερος Iamb. fr. 21] (1).

ἐχθρός, -ῶν Iamb. fr. 66.

* ἐχῖνος Ep. fr. 118.

ἔχω, ἔχεις Epigr. fr. 17. Var. fr. 131, ἔχει El. fr. 9, Iamb. fr. 66, ἔχομεν El. fr. 9, ἔχων Ep. fr. 91, ἔχουσα Iamb. fr. 29, Ep. fr. 89, ἔχοντες Iamb. fr. 23.

* ἔωθεν Iamb. fr. 83 (2).

Z

Ζεύς Iamb. fr. 70, 74, Var. fr. 125, Ζεῦ Ep. fr. 88 *bis*, 99.

[ζῆλος Iamb. fr. 25] (3).

ζωός, -οῦ Iamb. fr. 63, -οί Iamb. fr. 63.

H

ἤ, ἤ-ἤ Iamb. fr. 32.

ἥβη, -ης Ep. fr. 115.

ἤδη Iamb. fr. 54, Ep. fr. 100.

** **ἡδονή**, -ῆς Ep. fr. 102 (4).

ἡδύς, ἡδύ Iamb. fr. 74.

* ἤκη, -ην Iamb. fr. 43 (5).

** ἥλιος, -λίου Iamb. fr. 74 (6).

ἡμεῖς El. fr. 4, ἡμῶν Iamb. fr. 78 (7), ἡμῖν Iamb. fr. 39, ἡμέας El. fr. 9.

ἡμέρη, -ρην Iamb. fr. 70.

ἥμισυς, -συ Var. fr. 167.

ἦπαρ, ἥπατι Var. fr. 131.

(1) Cf. Hesiod. Th. 132, Sc. 15.

(2) ἕωθεν *ab aurora*. Herod. ἑωθινόν *hora matutina* (III 104).

(3) ζῆλος, *livor*, semel ap. Hesiod. Op. 195.

(4) De voluptate sive sensibus sive animo percepta saepissime Herod. loquitur (I 24, II 137, IV 139, VII 15, 101, 160).

(5) Arch. fr. 43 κατ᾽ ἤκην κυματός τε κἀνέμου *ad undarum ventorumque fines*. De re periculosa suscipienda poeta loqui videtur, dum iubet aliquem, ex sententia doct. Iacobs, ad ipsos undarum ventorumque fines accedere (Liebel).

(6) Homerus et Hesiodus constanter ionicam formam ἠέλιος usurpant; Herodotus, ut Archilochus, communem formam ἥλιος adhibet.

(7) ἡμῶν: ap. Hom. gen. ἡμέων et ἡμείων. Probabilius legendum ἡμέων.

ἤπειρος -ρου Iamb. fr. 74.

ἤπιος Ep. fr. 114.

Ἡρακλέης, Ἡράκλεες Hymn. in Herc. fr. 119.

Ἥρη, Ἥρῃ Epig. fr. 18.

Ἥφαιστος El. fr. 12, -στε Iamb. fr. 75.

ἠχήεις, -έεντα Iamb. fr. 74 (1).

Θ

θάλασσα, -σης El. fr. 9, Iamb. fr. 74.

θαλάσσιος, -ιον Iamb. fr. 51.

θαλίη, -λίης El. fr. 9 (2), -λίας El. fr. 13.

θαλλός, -λόν Iamb. fr. 29.

θάλλω, -λεις Ep. fr. 100.

θαμεῖαι El. fr. 3.

θάμνος, -μνῳ El. fr. 6.

θάνατος, -του El. fr. 6.

* Θαργήλια Ep. fr. 113 (3).

θαρσύνω, θάρσυνε Iamb. fr. 55.

** Θάσιος, -σίων Iamb. fr. 20.

** Θάσος, -σον Iamb. fr. 52, Var. fr. 129.

θαυμάζω, -ζέτω Iamb. fr. 74.

* θαυμάσιος, -μάσιον Iamb. fr. 74 (4).

* θεμιστός, -μιστά Ep. fr. 88 (5).

θεός, θεοί El. fr. 9, θεῶν Iamb. fr. 25, Ep. fr. 84, θεοῖς Iamb. fr. 56, θεοῖσι Iamb. fr. 55.

θεράπων El. fr. 1.

[θέσσασθαι, θεσσάμενοι El. fr. 11] (6).

θήρ, θῆρες Iamb. fr. 74.

θηρίον, θηρίων Ep. fr. 88, 89.

* θιγγάνω, θιγεῖν Iamb. fr. 71.

θνήσκω, θανών θανόντι Iamb. fr. 63.

θνητός, -τοῖσ᾽ El. fr. 15, Iamb. fr. 70.

(1) ἠχέεντα Meineke et sic ut vid. Vind., ἠχήεντα vulgo. Hom. δ 72 ἠχήεντα, Hesiod. Th. 767 ἠχήεντες.

(2) θαλίης: θαλίῃ Fick probabiliter (Hiller).

(3) Θαργήλια = *Thargelia*, sacra in honorem Apollinis et Dianae. Hesych.: Θαργήλια, Ἀπόλλωνος ἑορτὴ καὶ ὅλος ὁ μὴν ἱερὸς τοῦ θεοῦ · ἐν δὲ τοῖς Θαργηλίοις τὰς ἀπαρχὰς τῶν φαινομένων (Vossius φυομένων) ποιοῦνται καὶ περικομίζουσιν·

(4) θαυμάσιος semel legitur in hymn. (Merc. v. 443 θαυμασίην ὄσσαν).

(5) θεμιστός *legitimus, licitus*. In hymn. Cer. v. 207 poët. θεμιτόν (acc. ntr.).

(6) θέσσασθαι a Schol. Apoll. Rh. I 824 explicatur αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. Cf. Hesiod. Fr. 137 θεσσάμενος.

θοός, θοῆς El. fr. 4.

Θρῆϊξ Iamb. fr. 32, ήϊκες Nov. Fragm. v. 4.

* Θριαθρίκη (?) Var. fr. 168 (1).

θυμός Iamb. fr. 70, θυμέ, θύμ' Iamb. fr. 66.

θύρη, -ρέων Var. fr. 127.

* θωϊή Ep. fr. 109 (2).

I

ἰαίνω, ἰαίνεται Iamb. fr. 36.

* ἴαμβος, ἰάμβων Iamb. fr. 22.

ἰάομαι, ἰήσομαι El. fr. 13.

* ἴασις, -σιν, Iamb. fr. 42 (3).

ἰδ (ϝιδ): οἶδα Iamb. fr. 42, 77; οἶδ' Ep. fr. 118; ἰδεῖν Iamb. fr. 58, Nov. Fragm. v. 12.

ἴδρις Iamb. fr. 39.

ἱερός, -ρήν Epigr. fr. 18.

ἴλαος (vel att. ἴλεως) Iamb. fr. 75.

ἱμερόεις -ρόεντα, El. fr. 8.

ἵν' = ἵνα (ubi) Ep. fr. 87.

['Ιόλαος Hymn. in Herc. fr. 119] (4).

* ἶπος, ἶπῳ Var. fr. 169 (5).

ἴς, ἶνας Var. fr. 138.

* 'Ισμαρικός El. fr. 2.

ἵστημι, ἵστη Iamb. fr. 43, ἕστηκεν Iamb. 21, ἵσταται Iamb. fr. 54. Vide καθ-ίστημι.

K

**κάδος, κάδων El. fr. 4 (6).

καθαιρέω, καθαιρεῖ Ep. fr. 116.

καθαρός, -οῖσιν El. fr. 12.

κάθημαι Ep. fr. 87.

καθίστημι, κατασταθείς Iamb. fr. 66.

(1) Cyrill. Cram. An. Par. IV 183, 21: Θριαθρίκη · 'Αρχίλοχος · καὶ ὅτι ἀπὸ Θριῶν τῶν Διὸς θυγατέρων διωνομάσθησαν, ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ · ἐπεὶ τρίαι εἰσίν, οἷον τρισσαὶ κατὰ τὸν ἀριθμόν. Bergk Θριαὶ θρησκαί ingeniose mihi videtur coniecisse.

(2) θωϊή = *mulcta imposita*; in Iliade θωήν (N 669 β 192).

(3) Toupius legit ἴασιν vel ἴησιν *sanationem*. Non recte Bergkius εἴκασιν et Hemsterhuys ἄκησιν.

(4) 'Ιόλαος *Iolāus*, socius Herculis, qui saepe commemoratur ab Hesiodo in Scut.

(5) ἶπος *muscipula*. Pressorium (instrumentum) interpr. Hemsterhuys ad Polluc. Onom. not. κνάφος.

(6) Cambyses regi Aethiopum dono misit φοινικηΐου οἴνου κάδον (Herod. III 20).

καί particula copulativa: *A*) singulis vocibus copulandis servit: El. fr. 12, 13; Iamb. fr. 29, 45, 51, 78 *bis*; Ep. 86, 87, 88, 96; Hym. in Herc. fr. 119; Iob. fr. 120, Var. fr. 142. *B*) enuntiationibus copulandis servit; El. fr. 1, 4; Iamb. fr. 27, 56 *bis*, 58, 66 *bis*, 70, 72 *bis*, 74 *ter*, 75; Ep. 111; Var. 130. *C*) adversativam vim habet: Iamb. fr. 73.

κακός, -κόν Ep. fr. 98, -κήν Var. fr. 125. -κά Iamb. fr. 56, -κῶν Iamb. fr. 56, Ep. fr. 116, -κοῖσιν El. fr. 9, Iamb. fr. 66, -κοῖς Iamb. fr. 65, -κά Iamb. fr. 20, Nov. Fragm. v. 5; κάκιον El. fr. 13, κακίω El. fr. 6; κάκιστα Iamb. fr. 63; κακῶς Iamb. fr. 65.

* καλλίνικος, -νικε Hymm in Herc. fr. 119 quater (1).

καλός Iamb. fr. 21, -λόν Iamb. fr. 29, 77.

καλύπτρη, -τρην Epig. fr. 18.

* κἀν (= καὶ ἐν) Nov. Fragm. v. 3.

Κάρ Iamb. fr. 24.

καρδίη, -δίης Iamb. fr. 58, -δίην Iamb. fr. 36, Ep. fr. 103.

* Καρπάθιος Var. fr. 152 (2).

καρτερός Iamb. fr. 26.

κάρφω, -φεται Ep. fr. 100.

κατά, κατ' praep. cum acc. Iamb. fr. 33, 43. De κατά in tmesi vide κατα-κλύζω, κατα-χέω.

καταθνήσκω, κατθανοῦσι Iamb. fr. 64.

* κατακλύζω, κατὰ-ἔκλυσεν El. fr. 9 (3).

κατλείπω, κάλλιπον El. fr. 6.

καταπίπτω, καταπεσών Iamb. fr. 66.

**καταπροΐξομαι,-ξεται Ep. fr. 92 (4).

[κατασκιάζω, κατεσκίαζε Iamb. fr. 29] (5).

* καταυαίνω, καταυανεῖ Iamb. fr. 61 (6).

καταχέω, In tmesi κατ' -ἔχευεν Ep. fr. 103.

κατόπισθεν Iamb. fr. 81.

κεῖθι Var. fr. 132.

(1) καλλίνικος = *victor egregius*, epith. Herc.

(2) Καρπάθιος τὸν μάρτυρα = *Carpathius testem* (*adducit*), ubi vel Κάρπαθος legendum, ut est in lemmate, vel Κραπάθιος. Zenob. (IV 48) Archilocho alterum proverbium tribuit, Καρπάθιος τὸν λαγώ.

(3) κατακλύζω c. accus. *demergo*. In hymn. Apoll. 75 κλύζω c. acc. *alluo*.

(4) οὐ καταπροΐξεται (= ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἔπραξε) *non impune evadet*.

(5) κατεσκίαζε: cf. Hesiod. Th. 716 κατὰ-ἐσκίασαν. Semel ap. Hom. poët. κατασκιάω (μ 436 κατεσκίαον).

(6) καταυαίνω *sicco, arefacio*. Semel in Odys. αὐαίνω (ι 321 αὐανθὲν ῥόπαλον).

κεῖμαι, κεῖται Iamb. fr. 69, κέαται Var. fr. 169, κείμενος Nov. Fragm. v. 10, κειμένους Iamb. fr. 56.

κεῖνος, κείνου El. fr. 12, κεῖνοι El. fr. 3.

κείρω, κεκαρμένος Iamb. fr. 37.

κέρας Var. fr. 171 [1].

* κεραυλής Var. fr. 172 [2].

κερδαλέος, -έη Ep. fr. 89.

* κεροπλάστης, -ην Iamb. fr. 57 [3].

κερτομέω, -μεῖν Iamb. fr. 64.

κῆδος, κήδεα El. fr. 9, -εσιν Iamb. fr. 66.

* κήλων, κήλωνος Ep. fr. 97 [4].

* Κηρυκίδης, -δη Ep. fr. 89 [5].

* κηρύλος Var. fr. 141 [6].

κιχάνω, -άνει Iamb. fr. 54, κιχήσατο Iamb. fr. 73.

κίων, κίονας Epig. fr. 17.

κλαίω Iamb. fr. 20, κλαίων El. fr. 13.

κλάζω, κεκλήσομαι Iamb. fr. 24, κληθείς Iamb. fr. 78.

κλέπτω, κλέψας Ep. fr. 103.

κλίνω, κλίνουσ' Iamb. fr. 56, ἐκλίνθησαν Iamb. fr. 34, κεκλιμένος El. fr. 2.

κλύζω, vide κατα-κλύζω.

κλύω, κλῦθ' Iamb. fr. 75.

κνήμη, -μας Iamb. fr. 58.

κοῖλος, κοίλων El. fr. 4.

Κοίρανος, -νον Ep. fr. 114.

* κοκκύμηλον, υμήλων Var. fr. 173 [7].

* κοπάεις, -άεν Var. fr. 174 [8].

* κόρη, -ρης Iob. fr. 120 [9].

κορώνη Ep. fr. 102, -νας Epig. fr. 19.

* κορωνός Iamb. fr. 39 [10].

(1) (ἁπαλὸν) κέρας = *veretrum*. Eustath. Il. p 851, 33: Καὶ ἔοικεν ὁ σκορπιώδης τὴν γλῶσσαν Ἀρχίλοχος **ἁπαλὸν κέρας** τὸ αἰδοῖον εἰπών, ἐντεῦθεν τὴν λέξιν πορίσασθαι.

(2) κεραυλής = *cornicen*. Pollux IV 71: Ὁ δὲ τοῖς αὐλοῖς χρώμενος αὐλητὴς καὶ **κεραυλὴς** κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον.

(3) κεροπλάστης = *comae ornandae artifex*. κερωπλάστης Fick (Beitr. XIII 173).

(4) κήλων = *praeceps in libidinem*, de asino Prienensi.

(5) Κηρυκίδης ambiguum utrum sit nomen proprium an gentis an denique appellativum.

(6) κηρύλος (= κίγκλος) *motacilla avis*, quae semper caudam movet. Cf. Aelian. Hist. An. XII 9.

(7) κοκκύμηλον, *coccymelum* sive *prunum*, a quibusdam βράβυλον vocatur. Cf. Hippon. fr. 81 « καὶ » στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

(8) Arch. fr. 174 κοπάεν ξίφος. Hom. Π 332 Υ 475 κωπήεντι ξίφει. Brevis syllaba κο firmatur latinis vocabulis *capulus* et *capio*.

(9) κόρη: ap. Hom. et Hesiod. ion. κούρη. Semel in h. Cer. 440 κόρην.

(10) κορωνός = *elatus, cervicem in altum efferens*, de bove.

κουρίδιος, -ίων Epig. fr. 18.

κρατερός, -ρήν El. fr. 9.

κράτος Ep. fr. 88.

* Κρεήτη, -ήτην Var. fr. 175 [1].

κρεμάννυμι, κρεμάσθω Iamb. fr. 53.

** Κρητικός, -ούς Var. fr. 133.

κροαίνω, -αίνειν Var. fr. 176 [2].

κροτέω, -τέοι Nov. Fragm. v. 9.

κρύπτω, κρύπτωμεν El. fr. 10.

κτάομαι, κτήσομαι El. fr. 6.

** κτενίζω, ἐκτενισμένοι Var. fr. 165.

* κύβδα Iamb. fr. 32 [3].

κυβερνήτης, -νήτην Iamb. fr. 45.

κυκάω, κυκώμενε Iamb. fr. 66.

κῦμα El. fr. 9, -ματος Iamb. fr. 43, -ματι Nov. Fragm. v 2, -ματα Iamb. fr. 74, -μάτων Iamb. fr. 23, Nov. Fragm. v. 11, -μασιν Iamb. fr. 54.

κύπτω, κύψαντες Iamb. fr. 35 [4].

κυρέω, ἐκύρησε Epigr. fr. 18.

** κύρτη Var. fr. 177 [5].

* κύφων Var. fr. 178 [6].

* κώθων, -ωνι El. fr. 4 [7].

Λ

λαμβάνω, λάβοι Ep. fr. 109, λάβοιεν Nov. Fragm. v. 5, εἴληφας Var. fr. 143.

λάμπω, λάμποντος Iamb. fr. 74.

λάξ Nov. Fragm. v. 13.

* λέγαι (γυναῖκες) Var. fr. 179 [8].

λείπω, λίπε Ep. fr. 114.

* λείως Ep. fr. 112 [9].

(1) Steph. Byz. v. Κρήτη· ἡ μεγίστη νῆσος, ἣν Κρεήτην ἔφη Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμόν. Ap. Hom. Κρήτη.

(2) κροαίνειν = *cupere* ap. Arch., ut Schol. ad Il. ζ 507 adnotat; = *pulsare* de equo ap. Hom. Z 507.

(3) κύβδα, adv., *inclinato capite*.

(4) κύψαντες: Photius 193, 22: κύψαι ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι. Cf. Piccolomini Herm. XVIII 264.

(5) κύρτη = *nassa*, aliquod huiusmodi piscatorium instrumentum. Cf. Hesych. κύρτος et Schol. Hom. B 218.

(6) κύφων = *maleficus*. Schol. Aristoph. Plut. v. 476: Κύφων... Ἀρχίλοχος δὲ ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος.

(7) κώθων *poculum fictile*, laconicum et militare (V. Athen. XI 483 D).

(8) λέγαι γ. ab Archilocho dictae feruntur *Mulieres libidinosae et lecti appetentes*. Ap. Hom. occurrit λέγεσθαι *decumbere, iacere in lecto* (I 617 τ 50, 595).

(9) λείως aphaeresi pro τελείως.

* Λεπτίνης, -εω Iamb. fr. 70.
**Λέσβιος, -ον Iamb. fr. 76.
* λεωργός -γά Ep. fr. 88[1].
* Λεώφιλος Iamb. fr. 69 *ter*, Λεωφίλῳ Iamb. fr. 69.
λήν Iamb. fr. 66.

λίθος Iamb. fr. 53.
* λιπερνής, -νῆτες Iamb. fr. 50[2].
λυγρός, -γρόν Iamb. fr. 74, -γρά El. fr. 7.
* Λυκάμβης, Λυκάμβα Ep. fr. 94.
λυσιμελής Ep. fr. 85.

M

μά partic. confirmativa cum ναί affirmante Ep. fr. 108.
Μάγνης, -γνήτων Iamb. fr. 20.
[μᾶζα El. fr. 2][3].
μακρός, -κρῷ Var. fr. 142.
μάλα El. fr. 8, μάλ' Iamb. fr. 56.
μᾶλλον Iamb. fr. 63.
μάρπτω, ἐμάρψαμεν Iamb. fr. 59.
**μάρτυς, -τυρα Var. fr. 152[4].
**μάσσω, μεμαγμένη El. fr. 2[5].
μάχη, -χης El. fr. 3 Iamb. fr. 68, -χην Ep. fr. 87.

μάχομαι, -χηται El. fr. 14.
με, μ', μοι, vide ἐγώ.
μέγας, μέγαν Iamb. fr. 58, Ep. fr. 96, μέγα Iamb. fr. 65, Ep. fr. 118, μεγάλη Epig. fr. 17, -λης Iamb. fr. 25.
* Μεγάτιμος, -ον Epig. fr. 17.
* μέδεα, μεδέων Var. fr. 138[6].
μέθυ Iamb. fr. 78.
**μελάμπυγος, -πύγου Ep. fr. 110[7].
μέλας, -λαίνῃ Iamb. fr. 56.

(1) λεωργός = *audax* vel potius *temerarius.*
(2) λιπερνής *qui ex divite factus est pauper, qui ex agro in urbem confugit,* ut sit ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη, qui plantas destituit (Hesych.); *mendicus, inops,* ut qui virgultis (ἐρνέων) quoque careat (Suid.); *qui in mari victum quaerit, piscator marinus* (Aristox).
(3) μᾶζα = *farina subacta, massa;* Hesiod. Op. 590 μᾶζα.
(4) μάρτυς: ap. Hom. semel sing. forma ep. μάρτυρος (π 423).
(5) μάσσω = *subigo massam.* Herod. I 200 μᾶζαν μαξάμενος.
(6) μέδεα = μέζεα, τὰ αἰδοῖα, ὅτι μέσα εἰσὶ τῆς οὐρᾶς, μέσσεα ὄντα (Et. M. 575, 20). Hesiod. Op. 512 μέζε(α). κατὰ μετάθεσιν τοῦ Δ εἰς Ζ μέδεα. Schneidewin μεζέων coniecit. Solum in Odyssea de viri partibus naturalibus usurpatur μήδεα, ζ 129 σ 66 χ 476.
(7) μελάμπυγος = *nigras* s. *hirsutas habens nates,* quod virilis ac fortis animi signum esse putabatur, *fortis.* Cf. Suid. cum annot. interpretum.

**μελεδαίνω, -δαίνων El. fr. 8[1].
μέλει, vide μέλω.
[μελέτη El. fr. 15][2].
μέλος, μέλεα El. fr. 12.
**μέλος (melos) Iamb. fr. 77[3].
μέλω, μέλει Iamb. fr. 22, 25, Ep. fr. 88.
[μέμφομαι, -όμενος El. fr. 9][4].
μέν partic. affirmativa, nulla sequente particula adversativa vel continuativa: El. fr. 8, Iamb. fr. 61, Ep. fr. 99; sequitur partic. δέ continuat: El. fr. 2, Iamb. fr. 56, 69, 81, Ep. fr. 88, 93. sequitur partic. δέ adversat. El. fr. 6. sequuntur aliae partic. (καί, οὐδέ), El. fr. 1, Iamb. fr. 27, El. fr. 9.
**μεσημβρίη, -ίης Iamb. fr. 74[5].
* μέσπιλον, μέσπιλα Var. fr. 180[6].

μετά, μετ' cum gen. Iamb. fr. 63.
μεταξύ Var. fr. 136.
μετάφρενον, -να Iamb. fr. 29.
μετέρχομαι Iamb. fr. 44.
μή Iamb. fr. 66, Ep. fr. 110.
μηδέ Iamb. fr. 80, μηδ' Iamb. fr. 53, 74.
μηδείς Iamb. fr. 74.
μήκων, -ωνος Ep. fr. 108.
* μηλοτρόφος, -τρόφου Iamb. fr. 26[7].
μήν (vero) Iamb. fr. 78.
μηρίον, -ρίων Var. fr. 136.
μηρός, -οῖς -ούς Iamb. fr. 72.
μήτε -μήτε Iamb. fr. 66.
μίγνυμι, ἔμιξαν Ep. fr. 86.
* μιηφόνος, -φόνου Iamb. fr. 48[8].
* μισητός Iamb. fr. 33[9].
μοῖρα El. fr. 16[10].

(1) μελεδαίνω = *curo, sollicitus sum;* cf. Herod. VIII 115. Ap. Hom. μελεδήματα (Ψ 62 δ 650).
(2) μελέτη = *cura, industria:* πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτείη (fr. 15). Idem Vergilius breviter enuntiavit: Labor improbus omnia vincit. Cf. Hesiod. Op. 380, 412, 457.
(3) μέλος semel legitur in hymnis de cantu lusciniae, h. XVIII 16 οὐκ ἂν τόνγε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν | ὄρνις.
(4) μεμφόμενος: cf. Hesiod. Op. 186. Hauptius pro μεμφόμενος, quod Stobaeus exhibet, probabiliter coniecit Homericum μνωόμενος. Meineke ἀχνύμενος.
(5) μεσημβρίη, ion. pro μεσαμβρίη. Herod. τῇ μεσαμβρίῃ (III 104); Hom. μέσον ἦμαρ (Φ 111).
(6) μέσπιλον *mespilum* (fructus). Pollux VI 80: Μέσπιλα, ἃ καὶ ὄα (sorba) καλεῖται · καὶ τοὔνομά ἐστι παρὰ Πλάτωνι τοῦτο, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐκεῖνο.
(7) μηλοτρόφος = *oves alens* (de Asia).
(8) μιηφόνος: apud Homer. legitur μιαιφόνος, Martis epith. (Ε 31, 455, 844 Φ 402).
(9) δυσμενής Bergkius; Et. M. 183,50 pro δυσμενής exhibet μισητός.
(10) μοῖρα: cf. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 344 (Hiller). — Num Μοῖρα? (Crusius)

* μουνόκερα Var. fr. 181 [1].
μοῦνος Ep. fr. 89.
Μοῦσαι, -σέων El. fr. 1 [2].
μοχθίζω, -θίζοντα Var. fr. 137.
μυδαλέος, -ον Var. fr. 182 [3].
**μύκης, -εω Iamb. fr. 47 [4].
* μύκλος, -ους Var. fr. 183 [5].
* μύρον, -οισι Iamb. fr. 31 [6].
**μυρσίνη, ης Iamb. fr. 29 [7].
* μύρτον Var. fr. 164.
* μυσάχνη Var. fr. 184 [8].
* μύσχης Var. fr. 185 [9].
μῶλος, -ον El. fr. 3.

N

ναί Ep. fr. 108 *bis*.
**Νάξιος, -ον Var. fr. 151 [10].
**Νάξος, -ου Epig. fr. 17 [11].
νεκρός, -ῶν Iamb. fr. 59.
νέκταρ, -κταρι Var. fr. 151.
* Νεοβούλη, -ης Iamb. fr. 71.
νέος, -ους Iamb. fr. 55.
νεοσσός Var. fr. 156.
νέφος Iamb. fr. 54.
νῆσος, νήσου Iamb. fr. 53.

(1) μουνόκερα = *unicornia.* Similitudinem ductam esse a cervis lassis, qui solis cornibus certant, Schrevelius existimat. Hesychius quidem κέρας etiam per δύναμιν explicat. Schmidt μουνοκέρατον suspicatur.

(2) μουσέων: Hom. et Hesiod. μουσάων. Semel in h. XXVI 15 legitur μουσέων (μουσῶν D E).

(3) Videtur Archilochus ὄμμα (ita Meineke emendavit, vulgo αἷμα) μυδάλεον dixisse. Homerus de sanguine Λ 53 ἐέρσας | αἵματι μυδαλέας. De lacrimis, ut Archil., Hesiodus Sc. 270 μυδαλέη.

(4) μύκης = *membrum virile:* fungi enim simillimus est penis. Ap. Herod. signif. *extremum vaginae claustrum sive vinculum aeneum*, fungi figura (III 64).

(5) μύκλος = *libidinosus et lascivus homo.* Tzetz. ad Lycophr. 771: Οἱ δὲ μύκλους φασὶ τοὺς κατωφερεῖς πρὸς γυναῖκας· εἴρηται δὲ ἀπὸ ἑνὸς Μύκλου αὐλητοῦ κατωφεροῦς εἰς γυναῖκας, καὶ κωμῳδηθέντος ἐπὶ μαχλότητι ὑπ' Ἀρχιλόχου.

(6) μύρον = *pigmentum, unguentum.* Unguenta ab Homero ἔλαια vocantur.

(7) μυρσίνη, *myrtus, frons myrti*, communis linguae est. Cf. Herod. IV 195.

(8) μυσάχνη = *scortum impurum*, a vilitate marinae algae. Cf. Eustath. 1329, 34.

(9) Hesych.: Μύσχης· εὖρος (Sopingius εὐρώς, potius νεφρός) ὡς Ἀρχίλοχος. Ibid. sequitur Μύσχον τὸ ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον.

(10) Cf. Herod. VII 154 Ναξίους.

(11) Bis memoratur Naxus in hymnis, h. Apoll. 44, h. XXXIII 2.

νηῦς, νηός El. fr. 4.
* νήφω, νήφειν El. fr. 4 [1].
νικάω, νικῶν νικηθείς Iamb. fr. 66.
νίκη, -κης Iamb. fr. 55.
νομός, -όν Iamb. fr. 74.
[νόμος, -ους Var. fr. 133] [2].
νόος, νόου Iamb. fr. 56, νόον Iamb. fr. 78, Ep. fr. 89.
νόστος, -ον El. fr. 11.
νοσφίζομαι, ἐνοσφίσθης Ep. fr. 96.
[νύκτωρ Iamb. fr. 46] [3].
νῦν μέν (nunc quidem) El. fr. 9, νῦν δέ (nunc autem) Iamb. fr. 69 Ep. fr. 94.
νύξ, νύκτ' Iamb. fr. 74.

Ξ

ξείνιον, -νια El. fr. 7 [4].
ξεῖνος, ξείνων Epig. fr. 19.
ξίφος Var. fr. 174, -έων El. fr. 3.
ξυνίημι, ξυνίετε Iamb. fr. 50.
ξυνός Iamb. fr. 62.
* ξυνωνίη -ίην Ep. fr. 86 [5].

O

ὁ, ἡ, τό. articuli vim habet:
ὁ Iamb. fr. 26, 53, Ep. fr. 85.
ἡ Iamb. fr. 29.
τοῦ Iamb. fr. 25, 63, Var. fr. 148, Nov. Fragm. v. 7.
τῆς Iamb. fr. 68.
τῷ Iamb. fr. 63.
τῇ Ep. fr. 93.
τόν Iamb. fr. 57.
τήν Iamb. fr. 28, Ep. fr. 91, Iob. fr. 120, Var. fr. 129.
τά Iamb. fr. 20, 25 (subst.), 50, 56.
τοῖς Iamb. fr. 56.

(1) νήφω = *sobrius sum.* τῷ νήφειν opponitur μεθύειν.

(2) νόμος = *lex.* Quinquies occurrit ap. Hesiod. (Op. 276, 388, Th. 66, 417, Fr. 248) hoc vocabulum Homero fortasse ignotum.

(3) νύκτωρ = *noctu;* cf. Hesiod. Op. 177. In Homeri carminibus dativum temporis νυκτί et accus. temp. νύκτα vel νύκτας reperimus.

(4) ξείνια: amara inest ironia in fragm. 7 ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι. Cf. fr. 10 κρύπτωμεν δ' ἀνιηρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος | δῶρα.

(5) ξυνωνίη haud dubie dicitur ut κοινωνία (= *societas*). Ut a κοινός, κοινωνός exstitit κοινωνία, sic a ξυνός. ξυνωνός, ξυνωνία.

τούς Iamb. fr. 27.
τάς Var. fr. 148.
vim demonstrativam habet:
τοῦ Iamb. fr. 74, v. 5.
τῷ Ep. fr. 89.
οἱ-οἱ Iamb. fr. 81.
τοῖσι Iamb. fr. 74, v. 9.
vim relativam habet:
τῷ Ep. fr. 87.
τό Ep. fr. 97.
τό praeponitur adverbio πρίν: Ep. fr. 94, Nov. Fragm. v. 14.
ὄγμος Ep. fr. 116 (1).
ὅδε Ep. fr. 86; ἥδε Iamb. fr. 21; ἥδ' Iamb. fr. 73; τόδε Ep. fr. 94; τῆσδ' Iamb. fr. 53; τῆδε El. fr. 4; τάδε El. fr. 9.
ὀδούς, ὀδόντας Nov. Fragm. v. 9.
ὀδύνη, ὀδύνῃσ' El. fr. 9, ὀδύνῃσιν Ep. fr. 84.
ὀδύρομαι, ὀδύρεο Iamb. fr. 66.
οἱ (encl.) Iamb. fr. 29, Ep. fr. 97.
οἶδα, vide ἴδ.
* οἰδαλέος, -λέους El. fr. 9 (2).
οἰζύς Iamb. fr. 52.
οἴκαδε, οἴκαδ' Ep. fr. 98.
**οἰκία, οἰκίῃ Iamb. fr. 39 (3).
οἶκος, οἴκῳ Iamb. fr. 66; οἶκον Iamb. fr. 33.
οἶνος El. fr. 2; οἴνῳ Iamb. fr. 77; οἶνον El. fr. 4, Var. fr. 151.
οἶος, οἴην Iamb. fr. 28.
οἷος Iamb. fr. 21, 66, Ep. fr. 115; οἷα Iamb. fr. 78, οἷάπερ Iamb. fr. 75.
**ὀκοῖος, ὀκοίην Iamb. fr. 70; ὀκοίοις Iamb. fr. 70 (4).
ὄλλυμι, ὀλλύεις Iamb. fr. 27; ὄλλυ' Iamb. fr. 27.
Ὀλύμπιος, Ὀλυμπίων Iamb. fr. 74.
ὄμμα Var. fr. 182 (5), ὀμμάτων Ep. fr. 103.
ὁμοῦ Nov. Fragm. v. 11 (6).
ὁμῶς Ep. fr. 100.
ὄνος, ὄνου Iamb. fr. 21, Ep. fr. 97.
* ὀξύη Var. fr. 186 (7).

(1) ὄγμος ab Archilocho transfertur ad designandam *malorum longam seriem* (fr. 116). Ap. Hom. (Λ 68 Σ 546, 552, 557) sensu proprio = ***sulcus***.
(2) οἰδαλέος = ***turgidus***: οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνῃς πνεύμονας (fr. 9); Hom. I 646 eadem imagine: οἰδάνεται κραδίη χόλῳ.
(3) οἰκία (sing.): apud Hom. inveniuntur tantum nom. et acc. plur. οἰκία.
(4) ὀκοῖος: ionice pro ὁποῖος. Herod. II 175 ὀκοίων.
(5) ὄμμα (vulgo αἷμα) Meineke emendavit.
(6) ὁμοῦ = ἐγγύς. Cf. Soph. Philoct. 1218. Alio sensu ap. Hom.
(7) ὀξύη = ***hasta*** (ex fago facta). Schol. Hom. Il. Z 201: καὶ ἔγκεα ὀξυόεντα τὰ ἐξ ὀξύας τοῦ δένδρου, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος · ὀξύη ποτᾶτο.

ὀξύς Iamb. fr. 61.
ὁράω, ὁρᾷς Ep. fr. 87, 88; ὅρα Iamb. fr. 54.
ὀρθός, -θόν Iamb. fr. 54.
ὀρθόω, -θοῦσιν Iamb. fr. 56.
ὅρκιον, ὁρκίοις Nov. Fragm. v. 13.
ὅρκος, ὅρκον Ep. fr. 96.
ὄρος Iamb. fr. 74, ὀρέων Ep. fr. 115.
ὅς, ἥ, ὅ pr. rel.
ὅς Nov. Fragm. v. 13.
ἧς Ep. fr. 94.
ἥν El. fr. 6.
οὕς Iamb. fr. 59.
ὀστέον, ὀστέων Ep. fr. 84.
ὅτ' ἄν (ὅταν) Iamb. fr. 74.
* ὀτρυγηφάγος, -φάγου Ep. fr. 97 (1).
οὐ El. fr. 3, 6, Iamb. fr. 20, 21, 25, 41, 58, 63, 64, Ep. fr. 92; οὐκ El. fr. 6, Iamb. fr. 25, 31, Ep. fr. 99, Var. fr. 131.
**οὐδαμῶς (?) Iamb. fr. 39 (2).
οὐδέ El. fr. 3, 4, 9; Iamb. fr. 58 v. 1-2, 74 v. 2, 78; οὐδ' Iamb. fr. 21 *bis*, 25 *bis*, 58 v. 2.
οὐδείς El. fr. 8; οὐδέν Iamb. fr. 74, Ep. fr. 112.
οὐκέτι, οὐκέθ' Ep. fr. 100.
οὐρανός, -νοῦ Ep. fr. 88.
οὔτε Iamb. fr. 78; οὔτε-οὔτε El. fr. 13, οὔτ-οὔτε Iamb. fr. 22.
οὔ τις, vide τις (indef.).
οὔ τοι, vide τοι (encl.).
οὗτος, ταύτης El. fr. 3, ταῦτα Nov. Fragm. v. 12.
ὀφθαλμός, -μῶν Iamb. fr. 25.

Π

πάγος Ep. fr. 87.
παιήων, παιήονα Iamb. fr. 76.
παῖς, παῖδα Iamb. fr. 28.
παισί Iamb. fr. 38.
** πακτόω, -ῶσαι Var. fr. 137 (3).
* παλίγκοτος Ep. fr. 87 (4).

(1) ὀτρυγηφάγος (πλεονασμῷ τοῦ ο) = τρυγηφάγος *fruges comedens*. ὀτρυγηφάγος tuetur etiam Phot. 355, 24, sed aliam lectionem suppeditat Hesych.: ἀτρυγηφάγος (= πολυφάγος) *edax*, *vorax*. Idem tamen ὀτρυγ. agnoscit.
(2) οὐδαμῶς solus cod. Flor. Miller Misc. 194 addit, fort. leg. cum Peppmüllero οὐδ' ἀργός. Vid. Berl. philol. Wochenschr. 1892 p. 1607.
(3) πακτόω = *claudo*. Pollux X 27: ἢ ὡς Ἀρχίλοχος πακτῶσαι, τὸ πλεῖσαι.
(4) παλίγκοτος = *iterum infesta*, *infesta* (de rupe); ap. Herod. παλιγκότως (IV 156).

* παλίνσκιος, παλινσκίῳ Iamb. fr. 34 (1).

πάμπαν Iamb. fr. 41.

Πανέλληνες, -λήνων Iamb. fr. 52.

**πανήγυρις, -ριν Iob. fr. 120 (2).

παρά praep. cum gen. Iamb. fr. 67; cum dat. El. fr. 6, Iamb. fr. 32 (παρ'); cum acc. Nov. Fragm. v. 11.

**παράγω, -ήγαγεν Iamb. fr. 78 (3).

παραείρω, -ήειρε Ep. fr. 94.

* παρδοκός -όν Var. 140 (4).

παρέρχομαι, πάρελθε Ep. fr. 107.

παρήορος Iamb. fr. 56.

**Πάρος, -ον Iamb. fr. 51 (5).

πᾶς, πάντ' (m.) Var. fr. 124, πάντα (n.) El. fr. 15,16, Iamb. fr. 56, 69, 74.

* Πασιφίλη Epig. fr. 19 (6).

πάσχω, πάθοι El. fr. 8.

πατήρ, πάτερ Ep. fr. 88. 94, 99.

παχύς, -εῖα Var. fr. 184 (7).

πεδίον, -δίῳ El. fr. 3.

πεῖραρ, πείρατα Iamb. fr. 55.

πείρω, πεπαρμένος Ep. fr. 84.

πέλαγος, πελάγεσσιν El. fr. 11.

πένθος El. fr. 9.

πεντήκοντα Ep. fr. 114.

περ (encl.) Iamb. fr. 80.

* πέρδιξ, -ικα Ep. fr. 106.

περί praep. cum acc. Iamb. fr. 46, 58, Var. fr. 139.

* Περικλῆς, ρίκλεες El. fr. 9.

* περίφημος Iamb. fr. 63 (8).

πετραῖος, -αίη Epig. fr. 19.

πήγνυμι, πεπηγότ' Nov. Fragm. v. 7.

* πιαίνω, -εσθαι Var. fr. 148 (9).

* πίθηκος Ep. fr, 89, πίθηκε Ep. fr. 91.

πίνω El. fr. 2, -ων Iamb. fr. 78; ἔπινεν Iamb. fr. 83.

(1) ἐν παλινσκίῳ *in obscuro abditoque loco*. Bis in hymnis παλίσκιος (h. Merc. 6 ἄντρου παλισκίου, XVII 6 ἄντρῳ παλισκίῳ).

(2) πανήγυρις = *panegyris*, festorum dierum celebratio sive celebritas. Eodem sensu Herod. II 58: πανηγύριας καὶ πομπὰς ποιησάμενοι.

(3 παράγω = *transversum ago*. Eodem sensu Herodotus V 20.

(4) Schol. Aristoph. Pac. 1148: Παρδακὸν δὲ δίυγρον · οὕτω γὰρ καὶ 'Αρχίλοχος καὶ παρὰ Σιμονίδῃ. sic vulgo, sed Ven. addit καὶ 'Αρχιλόχου Παρδοκὸν δι' ἐπιοίον. Herwerden admodum probabiliter παρδοκὸν διὰ ποίην coniecit.

(5) Πάρος bis memoratur in hym. (h. Apoll. 44, h. Cer. 492).

(6) Πασιφίλη. Meineke ambigit, utrum epigramma « συκῆ μετραίη... Πασιφίλη » abiudicandum sit Pario poetae, an Athenaeus perperam Archilochi Pasiphilen interpretatus sit Plangonem Milesiam vel Samiam meretricem. (Bergk) Scribendum Hillero videtur πᾶσι φίλη.

(7) παχεῖα, *pinguis*, de muliere meretrice, quia bene alitur.

(8) Vulgatam optime restituit Hiller.

(9) πιαίνω = *fertilem reddo* (agrum).

πίπτω, πεσόντων Iamb. fr. 59, πεσεῖν Iamb. fr. 72.

πιστός, -ά Iamb. fr. 74.

πλάζω, -όμενος Nov. Fragm. v. 2.

πλανάομαι, -νᾶται Iamb. fr. 56.

πλέος (vel. att. πλέως), Iamb. fr. 58.

* πλημμύρω, ²πλήμμυρεν Ep. fr. 97 (1).

πλησίον (adv.) Iamb. fr. 66.

πλόκαμος, -κάμων Epig. fr. 18.

πνεύμων, -εύμονας El. fr. 9.

πόθος Ep. fr. 85, -ῳ Ep. fr. 84 (2).

ποιέω, ποιεύμενος Iamb. fr. 44.

ποῖος, -ον Ep. fr. 94.

πολιός, ιῆς El. fr. 11.

πόλις El. fr. 9, πόλιν Iamb. fr. 46, Ep. fr. 117, Var. fr. 129.

πολίτης, -ῖται Iamb. fr. 50.

πολλάκις Iamb. fr. 56 *bis*, Var. fr. 142.

πολλός v. πολύς.

πολύς Ep. fr. 94, πολύ Iamb. fr. 79; πολλός Var. fr. 139, -όν Iamb. fr. 78, -ήν Ep. fr. 103, -οί Iamb. fr. 81, -ά (nom. et acc.) El. fr. 3, 8, 11, Iamb. fr. 56, Ep. fr. 118, πόλλ' (nom. et acc.) Nov. Fragm. v. 5, 8, -ούς Iamb. fr. 61, -άς Epig. fr. 19, Ep. fr. 101.

πολύστονος, -ον El. fr. 3.

πολύφλοισβος, -φλοίσβοιο El. fr. 9.

πολύχρυσος, -χρύσου Iamb. fr. 25.

πονέομαι, -ευμένη Iamb. fr. 32.

πόνος El. fr. 15, πόνῳ Var. fr. 142.

πόντος Iamb. fr. 54.

* πόρνη, πόρνης Var. fr. 142 (3).

Ποσειδάων, -δῶν (vel -δέων) Ep. fr. 114, -δάωνος El. fr. 10.

ποτάομαι, ποτᾶτο Var. fr. 186.

που (encl.) Iamb. fr. 73.

πούς, πόδες Var. fr. 132, ποσσί Iamb. fr. 58, ποσίν Iamb, fr. 59.

**Πριηνεύς, -νέος Ep. fr. 97 (4).

πρίν Ep. fr. 94, Nov. Fragm. v. 14.

* προΐσσομαι Var. fr. 130 (5).

πρόξ, Var. fr. 188 (6).

πρός praep. cum gen. Var. fr. 148; cum. acc. Iamb. fr. 34, 76, Ep. fr. 104.

(1) πλημμύρω = *aestuo* (de veretro). Similitudinem ab aestuum accessu et recessu esse ductam existimo. Praeferendum cum Hillero ἐπλήμυρεν.

(2) πόθος sensu peculiari (= *cupido*, ital. passione d'amore) ab Archilocho usurpatur.

(3) πόρνη *meretrix, scortum*. Cf. Aelian. Var. Hist. IV 14.

(4) Πριηνεύς: cf. Herod. I 15, 161 Πριηνέας.

(5) προΐσσομαι, ion. pro προΐσχομαι, *porrecta manu praebeo*.

(6) πρόξ, *hinnulus, dama*, ad hominem *timidum* transtulit Archilochus, teste Eustath. Il. 711, 32. Semel in Odyss. (ρ 295 πρόκας).

προσβάλλω, -βαλών Iamb. fr. 66, -βαλεῖν Iamb. fr. 72.
**προτείνω Var. fr. 130 (1).
προτίθημι, προὔθηκε Iamb. fr. 38.
πτερόν, -ροῦ Var. fr. 143.
πτώσσω, πτώσσουσαν Ep. fr. 106.
**πύγαργος, -γον Var. fr. 189 (2).
* πυγή, -γήν Ep. fr. 91 (3).
πυκνός, -νόν Ep. fr. 89.
πῦρ Ep. fr. 93, πυρός Var. fr. 126.
* πυῤῥίχη, -χην Var. fr. 190 (4).
πω (encl.) Iamb. fr. 25.
πωλέομαι, -λεύμεν(ε) Iamb. fr. 46 (5).
πῶμα, πώματ' El. fr. 4.
πῶς (interrog.) Var. fr. 122.

Ρ

ῥάχις Iamb. 21.
ῥηγμίν, ῥηγμῖνα Nov. Fragm. v. 11.
**ῥῆμα, ῥῆματ' Iamb. fr. 50 (6).
ῥίγος, ῥίγει Nov. Fragm. v. 7.
* ῥοδῆ, ῥοδῆς Iamb. fr. 29 (7).
ῥοή, ῥοάς Iamb. fr. 21.
[ῥόθος, -θου Nov. Fragm. v. 7.] (8).
* ῥοικός Iamb. fr. 58 (9).
* ῥόπτρον, ῥόπτρῳ Ep. fr. 90 (10).
* ῥυΐσκομαι, ἐῤῥυΐσκετο Var. fr. 142 (11).
* ῥυσμός, Iamb. fr. 66 (12).
ῥώξ, ῥωγός Var. fr. 191.

(1) προτείνω χεῖρα (fr. 130); χειράς τε προετείνοντο Herod. IV 136.

(2) πύγαργος = *albas habens nates*. Tzetzes Lycophr. 91: Πύγαργον, δειλὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ ἅρπαγα· εἰσὶ γὰρ μελάμπυγοι, πύγαργοι εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχίλοχον. Ap. Herod. πύγαργος bestiae Libycae est nomen de cervino genere (IV 192).

(3) πυγή = *nates*, *pyga*. Hermann τύχην legendum suasit; ψυχήν alii.

(4) πυῤῥίχη = *pyrricha*, *saltatio armata*. Hesych. enim πυῤῥιχίζειν exp. μετὰ ὅπλων ὀρχεῖσθαι.

(5) Vocativum πωλεύμεν(ε) optime restituit Fick.

(6) ῥῆμα = *verbum*, *dictum*. Herod. VIII 83 ῥήματα.

(7) ῥοδῆ (contr. ex ῥοδέη) = *frutex rosas producens*. Apud Hom. ῥοδόεις (Ψ 186), ῥόδεος (h. Cer. 427), ῥόδα (h. Cer. 6).

(8) ἐκ-τοῦ ῥόθου « *pel mulinar dell'onda* ». Ita Aeneas Piccolomini interpr.; cf. Nuova Antologia, Fasc. 673, 1° gennaio 1900. Un frammento nuovo di Archiloco. Ῥόθος semel legitur ap. Hesiod. Op. 220, de Iustitiae tumultu.

(9) ῥοικός, de duce qui naturaliter est *cruribus incurvis*.

(10) ῥόπτρον = *paxillus*. Cf. Et. M. 715, 44 et Schol. Aristoph. Ach. 678.

(11) ῥυΐσκομαι (ser. i. q. ῥέω) *defluo*, *decido*. Archilochus, cuius versus Hartung restituit, dixerit ἐῤῥυΐσκετ'. Vid. Hesych.: Ἐρυΐσκετο, ἔρρεεν, ἐχεῖτο.

(12) ῥυσμός, forma ionica pro ῥυθμός, idem ac τρόπος, μέτρον est; apud Herod. (V 58) ῥυθμός formam vel figuram litterarum significat.

Σ

* σάθη Ep. fr. 97 (1).
* σαλεύω, σαλευμένη Ep. fr. 102 (2).
**Σαλμυδησσός, -σσῶι Nov. Fragm. v. 3 (3).
σάλπιγξ Var. fr. 192 (4).
**σέβω, σέβων Iob. fr. 120 (5).
[Σείριος Iamb. fr. 61] (6).
σῆμα Iamb. fr. 54.
σημαίνω, σήμαινε Iamb. fr. 27.
σιδηροῦς, -ρᾶ Var. fr. 177.
**Σῖρις fr. 27, Σίριος Iamb. fr. 21 (7).
* σκελήπερος, -ον Var. fr. 193 (8).
* σκύτα Var. fr. 122 (9).
* σκυτάλη Ep. fr. 89 (10).
σμικρός Iamb. fr. 58.
* σμυρίζω, ἐσμυρισμένας Iamb. fr. 30 (11).
σός, σῆς Iamb. fr. 68, σόν Ep. fr. 88, σήν Ep. fr. 87, σάς Ep. fr. 94.
**σοφός, -όν Iamb. fr. 45 (12).
στέρνον Iamb. fr. 66.
στῆθος Iamb. fr. 30, -θέων Ep. fr. 103.
στόμα Var. fr. 139, Nov. Fragm. v. 9.
στονόεις, -νόεντα El. fr. 9.
**στρατηγός, -όν Iamb. fr. 58.

(1) σάθη *veretrum*, *membrum virile*.

(2) σαλευμένη rifl. *se agitans*: ὑφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη (Arch. fr. 102). Cornix prae voluptate alis plaudens, dum cubile suum occupat, repraesentatur (Liebel, op. c. p. 211).

(3) Salmydessus, regio Thraciae. Cf. Herod. IV 98.

(4) σάλπιγξ: apud Archil. nomen piscis, *buccina*, *turbo*; apud Hom. *tuba*.

(5) σέβω = *colo*, *veneror*. Apud Hom. semel σέβομαι (Δ 242) *vereor*, *pudet me*. Ap. Herod. III 128 σέβομαι *veneror*.

(6) Σείριος = *Sirius*, solem significans. Cf. Hesiod. Op. 417.

(7) Siris, Lucaniae flumen.

(8) Hesych.: σκελήπερον· νήπιον. Sopingius σκέληθρον coni. Ego, ut L. Dindorf, conicio σκελιφρόν (att. σκληφρόν) *gracilem*, *macilentum*.

(9) σκύτα, dor. pro σκύτη, *caput*.

(10) σκυτάλη = surculus loricatus, quod genus epistolae erat apud Lacedaemonios. ἀχνυμένη σκυτάλη (fr. 89) nihil aliud significat, nisi *tristem nuntium*.

(11) σμυρίζω = *unguentis imbuo*, s. *inungo*. Apud Herod. occurrit μυρίζω: μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα (I 195).

(12) κυβερνήτης σοφός forsitan de Neptuno. In Iliade semel reperitur σοφίη (O 412), bis in hymn. Merc. 483, 511.

(1) Στρύμη *Stryme*, Thasiorum colonia et urbs Thraciae, de qua Thasiis cum Maronitis contentio fuit. Cf. Harpocrat. 171, 4.

(2) στυγνός = *invisus*. Apud Hom. στυγέω et στυγερός.

(3) οἴνῳ συγκεραυνωθεὶς φρένας *mentem vino percussus quasi fulmine*, ut Tibull. I, 2 Percussus tempora Baccho. — Apud. Herod. κεραυνοῦν (VII 10, 5 τὰ ὑπερέχοντα ζῷα ὡς κεραυνοῖ ὁ θεός).

(4) συκῆ: ap. Hom. (η 116 λ 590 ω 246, 341) et Hesiod. (Op. 589) forma ion. et ep. συκέη.

(5) συκοτραγίδης = συκοτράγος (a σῦκον et τρώγειν) *qui ficum edit*. Fort. de homine sordide avaro. Cf. Eustath. Od. 1828, 11.

(6) σύμβολον = *omen*. Bis in hym. Merc. v. 30 (= *omen*) v. 527 (= *transactor*).

(7) καί μοι σύμμαχος γουνουμένῳ | ἵλαος γενοῦ (fr. 75). Sic Orestes Mercurium invocat in Choeph. Aeschyl. v. 2. σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ. — Apud Herod. σύμμαχος, συμμαχέω, συμμαχία, συμμαχικός, συμμάχομαι.

(8) σωλήν *tubus, canalis*. Herod. III 60.

(1) τήνελλα: vox haec est ab Archilocho ficta ad imitationem citharae soni, qua ille hymnum in Herculem inchoavit. Schol. Arist. Av. 1764: Δοκεῖ δὲ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν Δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι.

(2) τῖμος sensu peculiari *pecunia debita* (pro vino). οὔτε τῖμον εἰσενέγκας. Ita probabiliter Schweigh. locum correxit. Quem italice reddo: *nè pagasti lo scotto.*

(3) τλημοσύνη *patientia*, quae sola data est nobis a diis medicina malorum (fr. 9). Praeivit Homerus Ω 49 τλητὸν Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν. Comparat Iacobs etiam Horat. I, XXIV, 19 *Durum: sed levius fit patientia, | quidquid corrigerest nefas.*

(4) τράμις *linea medium scrotum dividens*. Suidae vero τράμις est ὁ πρωκτός *podex*, Hesychio τὸ ῥῆγμα τῆς ἕδρας *rima podecis*.

(5) τρισοιζυρός = *ter calamitosa, miserrima*, de Thaso. Apud Hom. et Hesiod. (Op. 195 de Ascra) occurrit ὀϊζυρός.

* τρίχουλος Var. fr. 196 [1].

**τρύξ, -υγός El. fr. 4 [2].

τυγχάνω, τύχῃς Ep. fr. 110.

**τυραννίς, -ίδος Iamb. fr. 25 [3].

τυφλός, -άς Ep. fr. 101 [4].

* τύχη El. fr. 16 [5].

Υ

ὕβρις, ὕβριν Iamb. fr. 35.

ὕδωρ Ep. fr. 93.

ὕλη, -ης Iamb. fr. 21.

ὑμεῖς, ὑμῶν (vel potius ὑμέων) Iamb. fr. 74; ὑμῖν Ep. fr. 89.

ὑπένερθεν Epig. fr. 17.

ὑπέρτερος, -τέρην Iamb. fr. 23 [6].

ὑπέρ (cum gen.) Iamb. fr. 53.

* ὑποξυρέω, ὑπεξυρημένον Iamb. fr. 58 [7].

ὑπό praep. cum gen. Var. fr. 123 (ὑπ'), Iamb. fr. 78 (ὑφ'); cum acc. Ep. fr. 103 (ὑπό).

ὕπτιος -ίους Iamb. fr. 56.

ὑψηλός Ep. fr. 87, -ούς Epig. fr. 17.

Φ

φαίνω, φαίνεαι Ep. fr. 94, φαινόμενον (n.) Ep. fr. 98.

φάος Iamb. fr. 74.

φάρμακον El. fr. 9.

φέρω, φέρων Iamb. fr. 38.

* φεψάλυξ Var. fr. 126 [8].

(1) τρίχουλος *crispis capillis.* Pollux II 23: Καὶ οὐλότριχες παρ' Ἡροδότῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἀναστρέψας τρίχουλον εἴρηκεν.

(2) τρύξ = *faex.* Herod. IV 23 τρυγός. Ap. Hom. τρυγόωσιν η 124, τρυγόφεν Σ 566.

(3) τυραννίς: generaliter nonnumquam, et quidem apud antiquiores scriptores potissimum, haec vox accipitur in bonam partem pro *imperio*, *regno*, ut apud Archilochum. Ap. Herod. III 53, 81 τυραννίς = *regia dignitas nullis legibus adstricta.*

(4) τυφλός peculiari sensu ap. Arch. fr. 101: τυφλὰς ἐγχέλυας *caecas anguillas.* Cf. Liebel, Archilochi Reliquiae, p. 209.

(5) τύχη ap. Arch. i. q. *bona et mala sors.* Num Τύχη? (Crusius). Cf. μοῖρα. Semel in hym. X 5 τύχην *res secundas.*

(6) ὑπέρτερος = *praestantior;* cf. Hom. Λ 786 Μ 487. Hanc vocem ap. Archilochum idem atque νεώτερος *minor natu* valuisse innuit schol. ad Λ 786, sed de recta scholiastae explicatione dubitatum est.

(7) ὑπεξυρημένον de duce dictum *cui barba rasa sit.*

(8) φεψάλυξ = φέψαλος *scintilla* vel *scintilla parva*, ut vult Schol. Aristoph. Acharn. v. 270.

[φηλήτης, -ῆτ'(α) Iamb. fr. 46] [1].

**φθείρ, φθειρσί Var. fr. 137 [2].

φιλέω Iamb. fr. 58, -λεῖν amb. fr. 80.

φίλος Iamb. fr. 78; φίλου Ep. fr. 111; φίλος (voc.) El. fr. 14, φίλ' (voc.) El. fr. 9; φίλ' (φίλα) Ep. fr. 113; φίλων Iamb. fr. 67; φίλοις Ep. fr. 105; φίλτερ'(α) amb. fr. 74; φίλταθ'(ε) Iamb. fr. 79.

φιλότης, -τητος Ep. fr. 103.

* φλύος Var. fr. 197 [3].

φόβος Iamb. fr. 54.

φοιτάω, φοίτα El. fr. 4.

φορέω, ἐφόρει Ep. fr. 93.

φράζω, ἐφράσω Ep. fr. 94.

φρήν, φρένας Iamb. fr. 77, 78, Ep. fr. 94, 103.

φρονέω, φρονεῦσι Iamb. fr. 70, ἐφρόνεον Ep. fr. 112.

Φρύξ Iamb. fr. 32.

* φυκίον, -κία Nov. Fragm. [4].

φυλακή, -κῇ El. fr. 4.

**φῦμα Var. fr. 136 [5].

φύσις Var. fr. 160 [6].

φυτόν, φυτοῦ Iamb. fr. 42 [7].

Χ

χαίρω, χαῖρε Iamb. fr. 66; χαῖρ' Hymn. in Herc. fr. 119.

χαίτη, -ην Iamb. fr. 37.

χαλεπός, -πῇσι Ep. fr. 84.

* χαλίκρητος -ον Iamb. fr. 78 [8].

χαρίεις, -ρίεντα El. fr. 12.

χαρίζομαι, χαρίζευ et χαρίζεαι amb. fr. 75, -ζόμενοι El. fr. 7.

* Χαρίλαος, -ρίλαε Iamb. fr. 79 [9].

χάρις, χάριν Iamb. fr. 63.

(1) φηλήτης, *fur*, occurrit etiam in hym. Merc. v. 67, 175, 214, 292, 446; semel ap. Hesiod. Op. 375. Vocativum φηλῆτ'(α) restituit Fick (Hiller).

(2) φθείρ = *pediculus.* Cf. Herod. IV 168 φθεῖρας.

(3) φλύος *nugae.* Eustath. Od. 1746, 8: Ὁμοίως τῷ θῶ, θύος, καὶ φλῶ, φλύος παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἐπὶ φλυαρίας.

(4) φυκίον demin. forma, itidem tamen pro φῦκος *alga.* Semel in Hom. φῦκος (accus.) Ι 7.

(5) φῦμα = *tumor.* Cf. Herod. III 133: ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα.

(6) φύσις: Hartung φύσιν mavult.

(7) φυτόν Casaubonus interpr. φῦμα. Hesych.: φυτοῦ · φύματος. respicit fort. locum ipsum Archilochi, quem Schol. Theocr. II 48 profert. Ap. Hom. φυτόν signif. *id quod e terra gignitur* (Σ 57) vel *arbustum* (ω 227).

(8) χαλίκρητος = *merum* (*vinum*), quod vires mentemque remittat.

(9) Χαρίλαος: attica nominis forma est Χαρίλεως, qua etiam Herodotus utitur.

(1) χαρτός = *laetabilis* seu *dignus quo laetemur et gaudeamus.*
(2) χηράμβη *piscis ex genere musculorum* sc. *cancrorum.*
(3) χλόη: apud Hom. χλωρός *viridis.* Herod. IV 34 χλόην *viridem herbam quamlibet.*
(4) χοιράς = saxum in mari aut fluvio parum et vix nonnihil supra aquae superficiem eminens. Herod. II 29 χοιράδες.
(5) χολή non legitur apud Hom., qui saepe χόλος dixit.
(6) Est χρήμη iuxta Suidam χρεία καὶ σπάνις. χρήμῃ Abresch; vulgo χρὴ μή. Hartung χρήζων.
(7) Hesych.: ψαυστά · ψαιστά (ita Musurus, cod. iterum ψαυστά).

Huic indici addenda sunt verba ἀοιδαῖς, ἀπτερύσσετο (ἀπτερύσσεται rectius fort. Hesychius), ἀψευδέστατος, κηλεῖται, μάντις, πέτρης, προβλῆτος, quae apud Bergkium non commemorantur et leguntur in his recentioribus fragmentis:

Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος
καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

κηρύλος
πέτρης ἐπὶ προβλῆτος ἀπτερύσσετο.

κηλεῖται δ' ὅτις (ἐστὶ)ν ἀοιδαῖς.

Quorum unum ex Aristid. II 51 Dd. Archilocho tribuit Blass, Iahrb. f. Philol. 1888 p. 680, alterum e schol. Arat. indicavit E. Maass, Aratea p. 354, tertium e Philodem. de musica p. 20 K. Hillerianae editioni addidit O. Crusius, Anthol. lyr. 1901 p. 16.

Novum fragmentum Archilocho tributum

herausgegeben in Sitzungsberichte der Königlich Preussichen Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Sitzung der philosoph.-hist. Classe vom 16 November. Zwei neue Fragmente der Epoden des Archilochos. Von Prof. Dr. R. Reitzenstein in Strassburg i. Els. 1899.

. . . .
κύμ[ατι] πλα[ζόμ]ενος (1)
κὰν Σαλμυδ[ησσ]ῶι (2) γυμνὸν εὐφρονέσ[τατα] (3)
Θρήϊκες ἀκρό[κ]ομοι (4)
λάβοιεν — ἔνθα πόλλ' ἀναπλήσει (5) κακὰ

(1) πλα[ζόμ]ενος ergänzt Br. Keil.
(2) Scholion ὄνομα (ᴺο) πόλεώς ἐστιν erkannt von Diels.
(3) Ergänzt von Diels.
(4) Scholion οἱ ἄκρ[ω]ς κομῶ[ν]τες.
(5) ἔνθ' ἀναπλήσει Text, darüber [πό]λλ' ἀναπλήσα[ι].

δούλιον ἄρτον ἔδων —
ῥίγει πεπηγότ᾽ αὐτόν · ἐκ δὲ τοῦ [ῥό]θου (1)
φυκία πόλλ᾽ ἐπ[έ]χοι · (2)
κροτέοι δ᾽ ὀδόντας, ὡς [κύ]ων (3) ἐπὶ στόμα
κείμενος ἀκρασίηι (4)
ἄκρον παρὰ ῥηγμῖνα (5) κυμάτω[ν ὁ]μοῦ (6). —
ταῦτ᾽ ἐθέλοιμ᾽ ἂν ἰδεῖν
ὅς μ᾽ ἠδίκησε λ[ὰ]ξ δ᾽ ἐφ᾽ ὁρκίοις (7) ἔβη,
τὸ πρὶν ἑταῖρος [ἐ]ών.
. . . .
. . . .
. . . .

(1) ῥόθου ergänzt Wilamowitz.

(2) Scholion vielleicht ἐπεὶ (ἐστὶν) ἡ πόλις ὑπὲρ (= ὑ) τενάγ(ους) oder dergl. (nach Diels). Vergl. Skymnos V. 724 αἰγιαλός τις Σαλμυδησσὸς λεγόμενος...... τεναγώδης ἄγαν.

(3) Ergänzt von Diels, von υ noch einige Spuren erhalten.

(4) Scholion ἀκρ[ατ]ῆς [ὤν].

(5) Scholion κατ᾽ ἄκρον τὸν αἰγιαλόν.

(6) κυμάτω[ν ὁ]μο[ῦ] (= ἐγγύς) Diels, vergl. Soph. Philoct. 1218; Menand. 851 K.; Xen. Anab. 4, 6, 24. (An diesen beiden Stellen ist der Genetiv mit der guten Überlieferung herzustellen).

(7) Scholion ἐπὶ ὁρκίοις. — Vergl. Aesch. Eum. 110 καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα; Archil. Fr. 96 ὅρκον δ᾽ ἐνοσφίσθης μέγαν ἅλας τε καὶ τράπεζαν.

COLUMBIA UNIVERSITY
0032137494

